

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 30

Vydána dne 21. prosince 1972

Cena

OBSAH:

102. Vyhláška Úřadu pro vynálezy a objevy o plánování tematických úkolů
103. Vyhláška Úřadu pro vynálezy a objevy o správě vynálezů, zlepšovacích návrhů a průmyslových vzorů a o jejich plánovitém využívání v národním hospodářství
104. Vyhláška Úřadu pro vynálezy a objevy o řízení ve věcech objevů, vynálezů a průmyslových vzorů
105. Vyhláška Úřadu pro vynálezy a objevy o zlepšovacích návrzích
106. Vyhláška Úřadu pro vynálezy a objevy o odměňování objevů, vynálezů, zlepšovacích návrhů a průmyslových vzorů
107. Vyhláška Úřadu pro vynálezy a objevy o vztazích k zahraničí ve věcech vynálezů a průmyslových vzorů
Oznámení o vydání obecných právních předpisů
Oznámení o uzavření mezinárodních smluv

102

VYHLÁŠKA

Úřadu pro vynálezy a objevy

ze dne 7. prosince 1972

o plánování tematických úkolů

Úřad pro vynálezy a objevy podle § 155 odst. 1 písm. d) zákona č. 84/1972 Sb., o objevech, vynálezech, zlepšovacích návrzích a průmyslových vzorech [dále jen „zákon“], v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány a s Ústřední radou odborů stanoví:

Organizace plánování tematických úkolů

§ 1

(1) Úřad pro vynálezy a objevy [dále jen „Úřad“] ve spolupráci s ústředními orgány státní správy federace a republik, s dalšími ústředními orgány a s Ústřední radou odborů metodicky řídí a kontroluje plánování tematických úkolů.

(2) Úřad spolu s ústředními orgány státní správy federace a republik a příslušnými orgány Revolučního odborového hnutí a v součinnosti se Socialistickým svazem mládeže, Československou vědecko-technickou společností a jinými společenskými organizacemi sestavuje a vyhlašuje plán tematických úkolů na řešení společensky důležitých technicko-hospodářských problémů z národohospodářských plánů.

§ 2

Ústřední orgány státní správy federace a republik jsou povinny v oboru své působnosti sestavovat a vyhlašovat ve spolupráci s příslušnými

orgány Revolučního odborového hnutí resortní plány tematických úkolů. Na sestavování a vyhlásování resortních plánů tematických úkolů se podílí Socialistický svaz mládeže, Československa vědecko-technická společnost a jiné společenské organizace.

§ 3

Socialistické organizace (dále jen „organizace“) jsou povinny účelně usměrňovat tvůrčí činnost vynálezců a zlepšovatelů pravidelným sestavováním a vyhlásováním oborových a podnikových plánů tematických úkolů. Tuto činnost organizace provádějí především ve spolupráci s orgány Revolučního odborového hnutí, Socialistickým svazem mládeže, Československou vědecko-technickou společností a popřípadě s jinými společenskými organizacemi. Orgány a organizace jsou povinny usilovat o to, aby se na výběru tematických úkolů a jejich řešení zúčastňoval co nejširší okruh zlepšovatelů a vynálezců; za tím účelem jsou povinny organizovat kolektivy k řešení tematických úkolů a pro jejich práci vytvářet všestranné podmínky.

§ 4

Do plánu tematických úkolů se zařazují zejména:

- a) problémy vybrané z úkolů stanovených národohospodářskými plány a z plánů komplexní socialistické racionalizace;
- b) další významné úkoly, např. úkoly
 - z oblasti bezpečnosti a hygieny práce a životního prostředí, jejichž řešení vyžaduje naléhavá potřeba národního hospodářství.

§ 5

Při sestavování a vyhlásování plánů tematických úkolů orgány a organizace:

- a) odpovídají za to, že úkoly zařazené do plánu jsou svým významem přiměřené stupni vyhlášení a že nedojde v rámci oboru k dvojímu vyhlášení téhož úkolu nebo k vyhlášení úkolu, jehož řešení je dostupné jiným způsobem;
- b) jsou povinny seznamovat s vyhlášenými úkoly své podřízené organizace, organizovat mezi nimi výměnu plánů tematických úkolů a spolupracovat při popularizaci a řešení vyhlášených úkolů;
- c) jsou povinny kontrolovat, jak podřízené organizace plní své úkoly v tomto oboru činnosti.

§ 6

(1) Organizace předkládají návrhy tematických úkolů k zařazení do resortního plánu tematických úkolů nebo plánu tematických úkolů vyhlášeného Úřadem svému přímo nadřízenému orgánu, a to způsobem stanoveným metodickými pokyny pro řízení vynálezecké a zlepšovatelské

činnosti. Tento orgán předložené návrhy posoudí, popřípadě doplní vlastními návrhy a předloží je nadřízenému ústřednímu orgánu.

(2) Ústřední orgány federace a republik předkládají Úřadu své návrhy tematických úkolů, které navrhnou zařadit do plánu tematických úkolů vyhlášeného Úřadem.

Vyhlásování plánů tematických úkolů

§ 7

Plány tematických úkolů se vyhláší koncem roku vždy pro následující rok. V průběhu roku lze plán tematických úkolů doplňovat a vyhlášovat tematické úkoly, ukáže-li se naléhavá potřeba řešení úkolů.

§ 8

Orgány a organizace vyhláší plán tematických úkolů jsou povinny jej vhodně zveřejnit a řádně popularizovat tak, aby s ním byla seznámena veřejnost, zvláště pak okruh předpokládaných řešitelů.

§ 9

Výše vypsané zvláštní odměny se stanoví tak, aby odpovídala technické náročnosti problému a předpokládanému společenskému prospěchu z využití vyřešení.

§ 10

(1) Při vyhlášení plánu tematických úkolů jsou orgány a organizace povinny stanovit a zveřejnit soutěžní podmínky pro podávání, projednávání, hodnocení a odměňování řešení.

(2) Soutěžní podmínky podle odstavce 1 musí obsahovat zejména:

- a) popis dosavadního stavu a nedostatků známých řešení;
- b) přesné vymezení problému, který má být řešen, s podrobným uvedením technických a ekonomických požadavků, které má očekávané řešení splňovat;
- c) informaci o stavu techniky s uvedením dokumentačních materiálů; orgán a organizace vyhláší tematický úkol jsou povinny umožnit zájemcům, aby se mohli s tímto materiálem přímo seznámit;
- d) lhůtu pro podání návrhů řešení; délka lhůty se stanoví s ohledem na obtížnost problému a na termíny navazujících úkolů hospodářských plánů a může být v odůvodněných případech prodloužena;
- e) zvláštní odměnu za vyřešení tematického úkolu;
- f) rozbor předpokládané technicko-ekonomické účinnosti, možnost i rozsah konkrétního uplatnění požadovaného řešení v národním hospo-

dárství, údaje o organizacích, které budou využívat řešení ve výrobě nebo provozu, a údaj o době, kdy bude požadované řešení uplatněno v národním hospodářství;

- g) údaj u koho a do kdy se mohou zájemci o řešení přihlásit k odborné instruktáži nebo poradě;
- h) adresu, na kterou mají být řešení zasílána;
- i) termín, do kdy budou všechny návrhy vyhodnoceny a vyplacena odměna;
- j) údaj o tom, kdo se nemůže účastnit řešení určitého tematického úkolu.

§ 11

Účastnit se řešení vyhlášeného tematického úkolu může kdokoliv, vyjma těch osob, které schválily tematický úkol k vyhlášení a které byly pověřeny funkcí předsedy nebo člena hodnotitelské komise a které provádějí průzkum prospěšnosti nebo jakkoliv jinak přijdou s návrhy řešení do styku; jestliže však se rozhodly vypracovat a přihlásit návrh řešení a upozorní na tuto okolnost dříve, než byly seznámeny s obsahem jiných přihlášených návrhů, mohou se při současném zproštění z funkce účastnit takového řešení.

§ 12

Tematický úkol lze odvolat jen ze závažných důvodů. Odvolání musí být provedeno tím způsobem, jakým došlo k vyhlášení tematického úkolu nebo jiným stejně účinným způsobem, a to nejpozději 30 dnů před stanovenou lhůtou k vyřešení úkolu. Při odvolání tematického úkolu jsou vyhlášující orgán nebo organizace povinny přiměřeně se vypořádat s řešiteli, kteří před odvoláním tematického úkolu splnili jeho podmínky zcela nebo zčásti. Na toto právo jsou vyhlášující orgány nebo organizace povinny řešitele při odvolání tematického úkolu upozornit.

Vyhodnocení řešení tematických úkolů

§ 13

[1] Vyhodnocení návrhů řešení se provádí v hodnotitelské komisi, kterou k tomu účelu předem ustanoví příslušný orgán nebo organizace; v komisi musí být zastoupena i organizace, která bude řešení využívat.

[2] Komise si může v případě potřeby vyžádat posudky i od odborníků, kteří nejsou členy komise.

[3] Vyhodnocení návrhů řešení musí být provedeno nejpozději do dvou měsíců od uplynutí lhůty určené k podávání návrhů řešení.

[4] Jestliže řešitel vyřešil tematický úkol podle soutěžních podmínek a vyřešení bylo vyhodnoceno

jako nejlepší, vyhlášující orgán nebo organizace jsou povinny vyplatit mu vypsanou zvláštní odměnu.

[5] Práva a povinnosti z vyhlášeného tematického úkolu, jako jsou např. peněžité plnění, musí být vypořádány nejpozději do čtyř měsíců po uplynutí lhůty stanovené k podání řešení. Tato lhůta může být s ohledem na povahu tematického úkolu a v jiných odůvodněných případech prodloužena.

[6] Vyhlášující orgán nebo organizace seznámí s výsledkem hodnocení neprodleně všechny řešitele a zároveň zveřejní výsledek stejným nebo jiným stejně účinným způsobem, jakým bylo provedeno vyhlášení tematického úkolu.

§ 14

[1] Po provedeném vyhodnocení se projednají všechny návrhy řešení tematických úkolů jako přihlášky zlepšovacích návrhů s právem přednosti, kdy toto řešení došlo; není jim však na překážku skutečnost, že řešitel nepřekročil pracovní úkol, vyplývající pro něho z jeho popisu práce, z daného pracovního příkazu, nebo z podmínek a ukazatelů stanovených při zadání pracovního úkolu. Nárok na odměnu za využití takového zlepšovacího návrhu není vyplacením zvláštní odměny za tematický úkol dotčen.

[2] Jsou-li předpoklady, že řešení je současně vynálezem, vyhlášovatel doporučí řešiteli podat přihlášku vynálezu a organizace je povinna poskytnout autoru pomoc v rozsahu ustanovení § 49 zákona.

§ 15

[1] Vyhodnocené návrhy řešení jsou orgány nebo organizace v souladu s odpovědností převzatou při vyhlášení tematických úkolů povinny neprodleně využít a informovat o tom jejich řešitele.

[2] V případě, kdy využití řešení ve výrobě vyžaduje jeho rozpracování nebo vyzkoušení nebo mimořádné prostředky, které není možno opatřit v současném plánovacím období, zařadí orgán nebo organizace využití řešení do příslušné části prováděcího hospodářského plánu na nejbližší období.

[3] Způsob využití vyhodnocených návrhů řešení organizace neprodleně oznámí nadřízenému orgánu; u tematických úkolů vyhlášených Úřadem má organizace tuto oznamovací povinnost také vůči Úřadu.

§ 16

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1973.

Předseda:

Ing. Bělohávek v. r.

103

VYHLÁŠKA

Úřadu pro vynálezy a objevy

ze dne 18. prosince 1972

**o správě vynálezů, zlepšovacích návrhů a průmyslových vzorů a o jejich plánovitém využívání
v národním hospodářství**

Úřad pro vynálezy a objevy podle § 155 odst. 1 písm. b) zákona č. 84/1972 Sb., o objevech, vynálezech, zlepšovacích návrzích a průmyslových vzorech (dále jen „zákon“), v dohodě s federálním ministerstvem financí a se zúčastněnými ústředními orgány stanoví:

ČÁST PRVNÍ

Správa vynálezů, průmyslových vzorů a zlepšovacích návrhů

Oddíl první

Správa vynálezů a průmyslových vzorů

§ 1

(1) Vynález a průmyslový vzor, který autor nebo některý ze spoluautorů vytvořil při plnění úkolů z pracovního poměru, členského nebo jiného obdobného vztahu ke státní organizaci nebo v přímé souvislosti s jejich plněním (dále jen „v pracovním poměru“) nebo za její hmotné podpory, spravuje tato organizace; průmyslový vzor, který autor nebo některý ze spoluautorů vytvořil na základě smlouvy se státní organizací, spravuje organizace, s níž byla smlouva uzavřena.

(2) Ke správě vynálezu a průmyslového vzoru vytvořeného autorem nebo některým ze spoluautorů v pracovním poměru k několika státním organizacím nebo za hmotné podpory několika státních organizací a ke správě průmyslového vzoru vytvořeného autorem nebo některým ze spoluautorů na základě smlouvy k několika státním organizacím, je příslušná ta státní organizace, u níž při plnění úkolů vynález nebo průmyslový vzor vznikl. Nelze-li takto správce určit, určí jej Úřad pro vynálezy a objevy (dále jen „Úřad“) na návrh příslušného ústředního orgánu.

(3) Ostatní vynálezy, na něž se žádá udělení autorského osvědčení, a průmyslové vzory, na něž se žádá osvědčení, spravuje státní organizace, kterou na návrh příslušného ústředního orgánu určí Úřad.

(4) Správa vynálezů a průmyslových vzorů uvedených v odstavci 1 a v odstavci 2 první větě, vzniká dnem udělení autorského osvědčení na vynález a osvědčení na průmyslový vzor. U vynálezů a průmyslových vzorů, jejichž správce určuje Úřad, správa vzniká dnem stanoveným v rozhodnutí Úřadu.

§ 2

(1) Státní organizace, která spravuje vynález nebo průmyslový vzor, je povinna v rámci povinností stanovených zákonem zejména:

- a) pečovat o plánovité všestranné využívání spravovaného vynálezu nebo průmyslového vzoru včetně jejich rozšíření do dalších organizací, zejména jejich propagací, nabídkou a předáváním dokumentace, poskytováním technické pomoci, předáváním zkušeností a zaškolováním pracovníků; k tomu účelu provádět průzkum hospodářské využitelnosti vynálezu nebo průmyslového vzoru a podávat autorovi a Úřadu zprávu o výsledku;
- b) pečovat ve spolupráci s příslušnými orgány a organizacemi v potřebném rozsahu o uplatnění vynálezu nebo průmyslového vzoru v zahraničí, zejména v rámci hospodářské a vědeckotechnické spolupráce;
- c) chránit zájmy státu i oprávněné zájmy autora vynálezu nebo průmyslového vzoru, zajišťovat ve spolupráci s ním v potřebném rozsahu ochranu vynálezu nebo průmyslového vzoru v Československé socialistické republice a v zahraničí, zastupovat autora na jeho žádost u Úřadu a informovat ho o vzniku správy a o všech skutečnostech rozhodných pro vznik a výši nároku na odměnu;
- d) evidovat spravované vynálezy a průmyslové vzory, shromažďovat a řádně uchovávat veškeré jich se týkající dokumentační materiály.

(2) Ke splnění povinností uvedených v předchozím odstavci je správce vynálezu nebo průmyslového vzoru oprávněn požadovat spolupráci jiných organizací.

(3) Ustanovení předchozích odstavců platí přiměřeně i pro Úřad, pokud vykonává správu vynálezů a průmyslových vzorů (§ 50 odst. 1 a § 102 odst. 1 zákona).

(4) Družstevní, společenské nebo jiné socialistické organizace pověřené výkonem práv a povinností, vyplývajících ze správy, vykonávají povinnosti a oprávnění uvedené v odstavcích 1 a 2 v rozsahu stanoveném Úřadem.

§ 3

(1) Státní organizace, která se udělením autorského osvědčení na vynález nebo osvědčení na průmyslový vzor stane správcem vynálezu nebo průmyslového vzoru uvedeného v § 1 odst. 1 a odst. 2 věte první, je oprávněna a povinna již od podání přihlášky vynálezu nebo průmyslového vzoru činit opatření uvedená v § 2 odst. 1 a 2, která s přihlédnutím ke stavu řízení o přihlášce vynálezu nebo průmyslového vzoru a stupně rozpracování jejich předmětu k využití jsou nutná k zajištění ochrany a využití vynálezu nebo průmyslového vzoru.

(2) U vynálezů a průmyslových vzorů, jejichž správce určuje Úřad, vyrozumí Úřad na návrh příslušného ústředního orgánu již po podání přihlášky vynálezu nebo průmyslového vzoru, pokud přihláška splňuje stanovené požadavky, státní organizaci, že po udělení autorského osvědčení na vynález nebo osvědčení na průmyslový vzor bude určena správcem vynálezu nebo průmyslového vzoru. Současně s tímto vyrozuměním jí zašle jedno vyhotovení přihlášky vynálezu nebo průmyslového vzoru s popisem a výkresy. Pro tuto státní organizaci platí ode dne, kdy obdržela vyrozumění Úřadu, obdobně ustanovení odstavce 1.

(3) Ustanovení odstavce 1 platí přiměřeně pro Úřad, pokud jde o vynálezy nebo průmyslové vzory, jejichž správa bude příslušet Úřadu. Úřad může družstevní, společenskou nebo jinou socialistickou organizaci, kterou zamýšlí po udělení autorského osvědčení na vynález nebo osvědčení na průmyslový vzor pověřit výkonem práv a povinností vyplývajících ze správy, již po podání přihlášky vynálezu nebo průmyslového vzoru zmocnit, aby činila opatření nutná k zajištění využití a ochrany vynálezu nebo průmyslového vzoru (§ 6 odst. 3 zákona). Ve zmocnění určí rozsah práv a povinností organizace; současně jí zašle jedno vyhotovení přihlášky vynálezu nebo průmyslového vzoru s popisem a výkresy.

§ 4

(1) Vznik správy, název a sídlo správce vynálezu nebo průmyslového vzoru nebo pověření výkonem práv a povinností vyplývajících ze správy zapisuje Úřad do rejstříku vynálezů nebo do rejstříku průmyslových vzorů a zveřejní je ve Věstníku a vydá správci rozhodnutí o správě.

(2) Úřad zašle správci jedno vyhotovení popisu k autorskému osvědčení na vynález nebo osvědčení na průmyslový vzor.

§ 5

Nadřízené orgány jsou povinny v oboru své působnosti dohlížet, zda organizace plní řádně své povinnosti vyplývající ze správy, a zjistí-li závažné, zařídit jejich odstranění. Odstranění závažných z příkazu nadřízeného orgánu provádějícího dohled jde na náklad organizace, která je příslušná ke správě.

§ 6

(1) Správa vynálezu nebo průmyslového vzoru se převádí mezi státními organizacemi, jestliže je to v zájmu národního hospodářství, rozhodnutím Úřadu na návrh ústředních orgánů nadřízených organizacím, mezi nimiž má být správa převedena, zejména:

- a) jde-li o převod majetkového celku, zejména při zřízení organizace nebo při reorganizaci;
- b) při převodu (změně) výrobního programu, týká-li se vynálezu nebo průmyslového vzoru nebo z důvodu nepřislusnosti dosavadního správce ke správě;
- c) je-li spravovaný vynález nebo průmyslový vzor součástí řešení úkolu rozvoje vědy a techniky předávaného organizací výzkumné a vývojové základny.

(2) Vyžadují-li to zájmy národního hospodářství, může být správa vynálezu nebo průmyslového vzoru převedena mezi státními organizacemi rozhodnutím Úřadu na návrh příslušných ústředních orgánů na tu organizaci, která jako první vynálezu nebo průmyslového vzoru využila.

(3) Úřad vydá organizaci rozhodnutí o převodu správy a vyrozumí o tom autora vynálezu nebo průmyslového vzoru.

Oddíl druhý

Správa zlepšovacích návrhů

§ 7

(1) Správa zlepšovacích návrhů vzniká dnem kladného rozhodnutí o přihlášce zlepšovacích návrhů.

(2) Vznik správy zlepšovacích návrhů se zapisuje do deníku zlepšovacích návrhů.

§ 8

(1) Státní organizace, která spravuje zlepšovací návrh, je povinna v rámci povinností stanovených zákonem zejména:

- a) pečovat o plánovitě, všestranně využívání spravovaného zlepšovacího návrhu včetně jeho rozšíření do dalších organizací, zejména jeho propagací, nabídkou a předáváním dokumentace, poskytováním technické pomoci, předáváním zkušeností a zaškolováním pracovníků;
- b) pečovat ve spolupráci s příslušnými orgány o případné uplatnění zlepšovacího návrhu v zahraničí v rámci hospodářské a vědeckotechnické spolupráce;
- c) chránit zájmy státu i oprávněné zájmy autora zlepšovacího návrhu a informovat jej o vzniku správy a o všech skutečnostech rozhodných pro vznik a výši nároku na odměnu;
- d) evidovat spravované zlepšovací návrhy, shromažďovat a řádně uchovávat veškeré jich se týkající dokumentační materiály.

(2) Ustanovení § 2 odst. 2, 3 a 4 a § 5 platí obdobně i pro správu zlepšovacích návrhů.

§ 9

(1) Státní organizace, která se podle § 69 odst. 1 zákona stane správcem zlepšovacího návrhu, je oprávněna a povinna již od podání přihlášky zlepšovacího návrhu činit opatření uvedená v § 8 s přihlédnutím ke stavu projednávání přihlášky zlepšovacího návrhu a ke stupni rozpracování předmětu této přihlášky.

(2) Ustanovení odstavce 1 platí přiměřeně pro Úřad, pokud jde o zlepšovací návrhy, jejichž správa bude příslušet Úřadu. Úřad může družstevní, společenskou nebo jinou socialistickou organizaci, kterou zamýšlí pověřit výkonem práv a povinností vyplývajících ze správy, již po podání přihlášky zlepšovacího návrhu zmocnit, aby činila opatření nutná k zajištění využití a ochrany zlepšovacího návrhu (§ 6 odst. 3 zákona).

§ 10

Správa zlepšovacího návrhu se převádí, jestliže je to v zájmu národního hospodářství, mezi státními organizacemi rozhodnutím jejich nadřízených orgánů, zejména:

- a) jde-li o převod majetkového celku při zřízení organizace nebo při reorganizaci;
- b) při převodu (změně) výrobního programu, týká-li se předmětu zlepšovacího návrhu.

ČÁST DRUHÁ

Plánovitě využívání vynálezů, zlepšovacích návrhů a průmyslových vzorů

§ 11

Vynálezy a průmyslové vzory se stávají národním majetkem udělením autorského osvědčení na vynález nebo osvědčení na průmyslový vzor, a to

s účinností ode dne podání přihlášky vynálezu nebo průmyslového vzoru (§ 48 odst. 3 a § 98 odst. 3 zákona). Všechny socialistické organizace (dále jen „organizace“) mají právo využívat vynálezů a průmyslových vzorů, které jsou národním majetkem, pokud u průmyslových vzorů Úřad nestanovil výjimku podle § 104 zákona, jakož i zlepšovacích návrhů.

§ 12

(1) Organizace jsou povinny pečovat o co nejširší využití vynálezů, zlepšovacích návrhů a průmyslových vzorů, především při plnění úkolů hospodářských plánů, a zajišťovat jejich plánovitě využívání postupem a ve lhůtách pro vypracování návrhů hospodářských plánů a kontrolovat jejich využívání v návaznosti na kontrolu těchto plánů.

(2) Organizace jsou povinny uvědomovat svůj nadřízený orgán a Úřad o společensky zvláště významných ekonomicky i technicky progresivních vynálezech, zlepšovacích návrzích nebo průmyslových vzorech, aby tyto orgány navrhly jejich využití do národohospodářských plánů a zhodnotily možnost jejich využití v rámci Rady vzájemné hospodářské pomoci.

§ 13

(1) Organizace, které Úřad nebo nadřízený ústřední orgán navrhl významný vynález, zlepšovací návrh nebo průmyslový vzor k využívání s uvedením základních parametrů jeho progresivnosti, je povinna provést zhodnocení ekonomických i mimoekonomických přínosů rozhodných pro jejich využití. Zprávu o výsledku zhodnocení je organizace povinna podat navrhovateli do tří měsíců, a je-li výsledek příznivý, sdělit, zda jej využije, a uvést, které další organizace mohou vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru využít; v opačném případě organizace připojí ke zprávě o výsledku věcné zdůvodnění.

(2) Organizace jsou rovněž povinny v oboru své činnosti posuzovat hospodářskou využitelnost vynálezů, zlepšovacích návrhů a průmyslových vzorů, které obdrží od správce, od jiné organizace nebo od svých nadřízených orgánů nebo od Úřadu anebo od autora, a o výsledku šetření podávat zprávu navrhovateli a správci ve lhůtě tří měsíců od jejich doručení organizaci.

(3) Organizace, která využívá vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru, je povinna zajistit jeho využívání ve všech nižších organizačních složkách, v nichž jej lze využívat; současně je povinna oznámit neprodleně správci vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru počátek využití, dosažený společenský prospěch a výši odměny autora. U vynálezů a průmyslových vzorů má organizace povinnost oznámit tyto údaje i Úřadu. Podléhají-li ostatní organizace, u nichž přichází využití v úvahu, témuž nadřízenému orgánu, může organizace splnit tuto svou

povinnost předáním podkladů tomuto nadřízenému orgánu, který bez újmy práva předávající organizace na úhradu podle § 123 zákona doporučí jejich rozšíření v oboru své působnosti v souladu s potřebami národohospodářských plánů.

§ 14

(1) Organizace, která jako první zavedla vynález, zlepšovací návrh nebo průmyslový vzor a vypracovala podklady potřebné k jeho využívání, popřípadě vypracovala jen podklady potřebné k jeho využívání, které nebyly jako výsledek rozvoje vědy a techniky a obdobných činností předány za finanční úhradu, je povinna na vyžádání předat tyto podklady a poskytnout technickou pomoc ostatním organizacím.

(2) Za předané podklady v rozsahu předmětu vynálezu, zlepšovacího návrhu a průmyslového vzoru je předávající organizace oprávněna požadovat od přebírající organizace náhradu nejvýše třiceti procent nákladů, které sama vynaložila na výzkum a vývoj potřebný k rozpracování a vyzkoušení vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru. Celková výše přijatých náhrad nesmí překročit skutečně vynaložené náklady.

(3) Organizací, která vypracovala podklady, se rozumí i ta organizace, která si vypracování podkladů objednala u jiné organizace na své náklady.

(4) Nakládání se zbylými předměty, které byly zhotoveny nebo pořízeny při výzkumu a vývoji potřebném k rozpracování a vyzkoušení vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru, upravují zvláštní předpisy.*)

ČÁST TŘETÍ

Přechodná a závěrečná ustanovení

§ 15

(1) Vynálezy učiněné podle § 2 odst. 3 zákona č. 34/1957 Sb. původcem nebo některým ze spolupůvodců v souvislosti s jeho prací ve státní organizaci nebo za její hmotné podpory, na něž byly uděleny patenty platné ke dni účinnosti zákona (§ 150 odst. 1 zákona), spravuje, po dobu jejich platnosti stanovené dosavadními předpisy, v souladu s předpisy o správě národního majetku**) a podle § 50 odst. 1 zákona státní organizace, ve vztahu k níž byly tyto vynálezy za těchto podmínek vytvořeny.

(2) Průmyslové vzory zapsané podle § 18 odst. 2 zákona č. 8/1952 Sb. jako chráněné vzory

*) Vyhláška č. 141/1971 Sb., o financování neinvestičních nákladů rozvoje vědy a techniky a obdobných činností.

**) § 72 hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb. ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 37/1971 Sb.).

na státní organizaci, které jsou platné ke dni účinnosti zákona (§ 153 odst. 2 zákona) spravuje, po dobu jejich platnosti stanovené dosavadními předpisy, v souladu s předpisy o správě národního majetku**) a podle § 102 odst. 1 zákona tato státní organizace.

(3) Vynálezy, které nejsou uvedeny v odstavci 1, u nichž právo k využití přísluší státu podle § 3 odst. 6 zákona č. 34/1957 Sb., na něž byly uděleny patenty platné ke dni účinnosti zákona (§ 150 odst. 1 zákona), a průmyslové vzory, které nejsou uvedeny v odstavci 2, zapsané podle zákona č. 8/1952 Sb. jako chráněné vzory na družstevní, společenskou nebo jinou socialistickou organizaci, které jsou platné ke dni účinnosti zákona (§ 153 odst. 2 zákona), spravuje, po dobu jejich platnosti stanovené dosavadními předpisy, v souladu s předpisy o správě národního majetku**) a podle § 50 a § 102 zákona:

a) státní organizace, které přede dnem účinnosti zákona č. 84/1972 Sb. tyto vynálezy nebo průmyslové vzory využila nebo přihlásila do zahraničí nebo k tomu učinila prokazatelné přípravy;

b) v ostatních případech Úřad, který vykonává přiměřeně práva a povinnosti správce.

(4) Státní organizace uvedené v odstavci 3 písm. a) jsou povinny do 6 měsíců ode dne účinnosti této vyhlášky předložit Úřadu úplné seznamy vynálezů a průmyslových vzorů, které spravují.

(5) U vynálezů a průmyslových vzorů uvedených v odstavci 1, 2 a 3 se nepoužije ustanovení § 4 této vyhlášky.

§ 16

(1) V případech uvedených v § 15 odst. 3 písm. b) Úřad:

a) může podle § 50 a § 102 zákona pověřit výkonem všech nebo některých práv nebo povinností vyplývajících ze správy vynálezu nebo průmyslového vzoru družstevní, společenskou nebo jinou socialistickou organizací než státní, u níž byl vynález vytvořen za podmínek § 2 odst. 3 zákona č. 34/1957 Sb., anebo na kterou byl průmyslový vzor zapsán jako chráněný vzor podle § 18 odst. 2 zákona č. 8/1952 Sb.;

b) určí v souladu s předpisy o správě národního majetku**) a podle § 50 zákona správcem vynálezu a podle § 102 zákona správcem průmyslového vzoru tu státní organizaci, která ke dni účinnosti zákona vynález nebo průmyslový vzor využije nebo přihlásí jej do zahra-

ničí nebo k tomu učiní prokazatelné přípravy; zároveň na tuto organizaci převede správu vynálezu nebo průmyslového vzoru.

(3) Státní organizace jsou povinny u vynálezů a průmyslových vzorů uvedených v odstavci 1 neprodleně sdělit Úřadu skutečnosti, které jsou po-

dle předchozího odstavce rozhodné pro jejich určení správcem.

§ 17

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1973.

Předseda:

Ing. Bělohávek v. r.

104

VYHLÁŠKA

Úřadu pro vynálezy a objevy

ze dne 14. prosince 1972

o řízení ve věcech objevů, vynálezů a průmyslových vzorů

Úřad pro vynálezy a objevy v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány podle § 155 odst. 1 písm. a) zákona č. 84/1972 Sb., o objevech, vynálezech, zlepšovacích návrzích a průmyslových vzorech (dále jen „zákon“), stanoví:

HLAVA PRVNÍ

Řízení o objevech

Příhláška objevu

§ 1

(1) Příhláška objevu se podává u Úřadu pro vynálezy a objevy (dále jen „Úřad“) písemně ve dvojnásobném vyhotovení.

(2) Příhláška objevu smí obsahovat jen jediný objev a požadavek na udělení diplomu.

(3) V přihlášce potvrdí přihlašovatel nebo všichni spolupřihlašovatelé (dále jen „přihlašovatel“), pokud přihlášku nepodává dědic, vlastnoručně podepsaným prohlášením, že je autorem předmětu přihlášky.

(4) Podává-li přihlášku několik spolupřihlašovatelů a nemají-li společného zástupce, uvedou v přihlášce jméno a adresu toho, kterému z nich mají být zprávy a rozhodnutí Úřadu zasílány; neúčinní tak, zasílají se zprávy a rozhodnutí tomu spolupřihlašovatel, který je uveden na prvním místě.

§ 2

Příhláška objevu musí obsahovat:

- jméno a příjmení autora, jeho bydliště, státní příslušnost, název a sídlo organizace, kde pracuje, jeho funkci v této organizaci a pracuje-li v Československé socialistické republice, též ústřední orgán nadřízený této organizaci; podává-li přihlášku objevu dědic, musí přihláška vedle označení autora obsahovat jméno, příjmení a bydliště dědice a doklad o nabytí dědictví;
- jméno, příjmení a bydliště nebo pracoviště zástupce, je-li přihlašovatel zastoupen; je-li přihlašovatel zastoupen organizací, uvede se její název a sídlo;
- název objevu;
- popis objevu v trojnásobném vyhotovení a výkresy;
- důkazy o předpokládaném objevu.

§ 3

Popis objevu

V popisu objevu, popřípadě ve spojení s nutnými výkresy, vyjádří přihlašovatel předmět přihlášky tak, aby podle něho odborník mohl seznat jeho podstatu. Na konci popisu vyznačí v definici předmětu objevu podstatu dříve neznámých, objektivně existujících zákonitostí, vlastností nebo jevů materiálního světa, které mají být předmětem ochrany. Každé vyhotovení popisu a výkresu musí přihlašovatel nebo jeho zástupce vlastnoručně podepsat.

§ 4

Důkazy o předpokládaném objevu

K přihlášce objevu připojí přihlašovatel experimentálně ověřené důkazy, prokazující předpokládaný objev; nepřipouští-li to povaha předmětu přihlášky, připojí doklady, ve kterých je proveden teoretický důkaz.

Projednání přihlášky objevu

§ 5

(1) Na přihlášce objevu vyznačí Úřad přesný časový údaj jejího podání (datum, hodinu a minutu) a zapíše ji do seznamu přihlášek objevů.

(2) O podání přihlášky objevu vydá Úřad přihlašovatelovi potvrzení.

(3) Došlo-li k vyjádření objevu poprvé v přihlášce objevu a není-li z ní zřejmé, v čem předmět přihlášky objevu spočívá, přísluší právo přednosti od doby, kdy dostatečný popis nebo výkres došly Úřadu. Obdobně se postupuje, změnil-li přihlašovatel během projednávání podstatu předmětu přihlášky objevu.

§ 6

(1) Na základě § 17 zákona podrobí Úřad přihlášku objevu průzkumu, zda splňuje předepsané požadavky stanovené ustanoveními § 9 až 11 a § 14 zákona.

(2) Nemá-li Úřad připomínek, zašle opis úplné přihlášky vědeckému pracovišti Československé akademie věd nebo Slovenské akademie věd nebo Československé akademie zemědělské anebo organizaci, která má příslušné vědecké pracoviště (dále jen „vědecké pracoviště“) k vypracování stanoviska ve lhůtě šesti měsíců. Tato lhůta může být v odůvodněných případech prodloužena.

(3) Nepokládá-li vědecké pracoviště předmět přihlášky za nový objev, sdělí své stanovisko spolu s věcným rozбором Úřadu.

(4) Splňuje-li přihláška objevu předepsané požadavky a je-li stanovisko vědeckého pracoviště kladné, zajistí Úřad ve spolupráci s vědeckým pracovištěm zveřejnění objevu.

(5) Jestliže nebyly do jednoho roku po zveřejnění přihlášky objevu předloženy námitky proti udělení diplomu na objev, Úřad stanoví po projednání s autorem znění definice předmětu objevu a jeho název, zapíše objev do rejstříku objevů a vydá autoru diplom.

(6) Úřad přihlášku objevu zamítne, je-li stanovisko vědeckého pracoviště k udělení diplomu na objev záporné.

§ 7

Rejstřík objevů

(1) Objev, na který byl udělen diplom, se zapisuje do rejstříku objevů, do něhož může každý nahlédnout.

(2) Objevy, které jsou utajeny podle zvláštních předpisů, se zapisují do tajné části rejstříku objevů.

HLAVA DRUHÁ**Řízení o vynálezech****Přihláška vynálezu**

§ 8

(1) Přihláška vynálezu se podává u Úřadu písemně ve dvojím vyhotovení.

(2) Přihláška vynálezu smí obsahovat jen jediný vynález a musí být z ní patrné, zda přihlašovatel žádá o udělení autorského osvědčení nebo patentu.

(3) V přihlášce vynálezu musí jeho autor prohlásit, že je autorem předmětu přihlášky.

(4) Podává-li přihlášku několik spolupřihlašovatelů a nemají-li společného zástupce, uvedou v přihlášce jméno a adresu toho, kterému z nich mají být zprávy a rozhodnutí Úřadu zasílány; neučiní-li tak, zasílají se zprávy a rozhodnutí tomu spolupřihlašovatelovi, který je uveden na prvním místě.

(5) Uplatňuje-li přihlašovatel právo přednosti podle mezinárodní úmluvy, musí v přihlášce uvést datum první přihlášky, z níž právo přednosti odvozuje, a zemi, v níž byla tato přihláška podána.

(6) K přihlášce, v níž se uplatňuje výstavní priorita, musí být předloženo potvrzení orgánu nebo organizace pořádající výstavu, že výrobek popsáný v přihlášce se shoduje s výrobkem vystaveným. Potvrzení musí rovněž obsahovat údaj o době (datum, hodina a minuta), kdy byl výrobek do výstavy vnesen, a údaj o tom, zda výstava ještě trvá nebo kdy byla skončena. Úřad je oprávněn přezkoumat na místě samém shodnost výrobku přihlášeného s výrobkem vystaveným.

§ 9

(1) Byl-li vynález vytvořen autorem nebo některým ze spoluautorů při plnění úkolů z pracovního, členského nebo jiného obdobného vztahu k organizaci nebo v přímé souvislosti s jejich plněním (dále jen „v pracovním poměru“) nebo za hmotné podpory organizace, musí přihlašovatel uvést tuto skutečnost v přihlášce vynálezu. Jestliže je přihlašovatelem známo, že předmět přihlášky vynálezu se dotýká určitého plánovaného úkolu, uvede i tento údaj.

(2) Podává-li takovou přihlášku organizace jménem autora, musí o jejím podání uvědomit písemně autora.

(3) Podává-li takovou přihlášku autor, musí o jejím podání uvědomit organizaci uvedenou v odstavci 1. Zároveň je autor povinen předat této organizaci jedno vyhotovení přihlášky.

§ 10

Jestliže již byly provedeny zkoušky vynálezu, připojí se k přihlášce vynálezu potřebné doklady o jejich výsledcích.

§ 11

(1) Uplatňuje-li přihlašovatel právo přednosti podle mezinárodní úmluvy, předloží doklad o právu přednosti a je-li třeba, i prohlášení o postoupení práva přednosti.

(2) Nejsou-li tyto doklady připojeny již k přihlášce vynálezu, musí být bez vyzvání Úřadu předloženy do tří měsíců ode dne podání přihlášky; jinak právo přednosti podle mezinárodní úmluvy zaniká.

(3) Přihlašovatel musí ve lhůtě uvedené v odstavci 2 prokázat i ostatní okolnosti rozhodné pro přiznání práva přednosti podle mezinárodní úmluvy.

§ 12

Přihláška vynálezu musí obsahovat:

- a) jméno a příjmení přihlašovatele, u organizace název a sídlo; není-li přihlašovatel autorem vynálezu, musí být uvedeno jméno a příjmení autora, jeho zaměstnání a adresa, a připojen doklad o nabytí práva k podání přihlášky vynálezu;
- b) bydliště přihlašovatele, jeho státní příslušnost, název a sídlo organizace, kde pracuje, jeho funkci v této organizaci a pracuje-li v Československé socialistické republice, též ústřední orgán nadřízený této organizaci;
- c) jméno, příjmení a bydliště nebo pracoviště zástupce, je-li přihlašovatel zastoupen; je-li přihlašovatel zastoupen organizací, uvede se její název a sídlo;
- d) název vynálezu;
- e) číslo základního autorského osvědčení nebo patentu, jde-li o přihlášku závislého vynálezu;
- f) popis a potřebné výkresy vynálezu ve čtyřech vyhotoveních;
- g) potřebné přílohy a údaje podle § 8 až 11 této vyhlášky.

§ 13

Popis vynálezu

(1) V popisu vynálezu, popřípadě ve spojení s nutnými výkresy, vyjádří přihlašovatel předmět přihlášky tak, aby podle něho odborník mohl seznat jeho podstatu. Každé vyhotovení popisu musí přihlašovatel nebo jeho zástupce vlastnoručně podepsat.

(2) Popis obsahuje:

- a) název vynálezu;
- b) uvedení technického problému, který vynález řeší, a rozbor dosavadního stavu techniky;
- c) vysvětlení podstaty vynálezu a charakteristiku nového nebo vyššího účinku jím dosahovaného;
- d) objasnění přiložených výkresů;
- e) popis jednoho nebo v případě potřeby více příkladů konkrétního provedení vynálezu;
- f) uvedení možnosti využití vynálezu;
- g) definici předmětu vynálezu.

(3) Popis musí vyhovovat požadavkům pro tisk a reprodukci.

(4) Do popisu se nekládají vyobrazení, schémata (kromě chemických reakčních schémat) ani diagramy. Matematické, chemické a jiné vzorce a rovnice se píšou na samostatných řádcích. Písmenné symboly těchto vzorců je nutno objasnit.

(5) Použité matematické, fyzikální a elektro-technické značky a jednotky, jakož i odborná terminologie musí odpovídat příslušným československým státním normám; není-li takových norem, musí odpovídat značkám, jednotkám a terminologickým pojmům obecně užívaným.

(6) Chemické prvky a sloučeniny se označují i slovním názvem. U složitějších chemických sloučenin se uvede slovní název i strukturní vzorec; u způsobu výroby chemicky vyrobených látek se uvedou i fyzikálně chemické vlastnosti výsledných produktů a je-li třeba i meziproduktů.

(7) U chemicky vyrobených látek a produktů jaderných přeměn je třeba uvést vlastnosti nutné pro jejich jednoznačnou identifikaci.

(8) U léčiv se uvedou kromě fyzikálně chemických vlastností výsledky farmakologických zkoušek, výsledky zkoušek účinnosti a neškodnosti, popřípadě výsledky klinických zkoušek.

(9) Názvy organismů (živočichů, rostlin a mikroorganismů) se uvádějí jak českým nebo slovenským, tak i mezinárodním (latinským) vědeckým názvem. U nových organismů, zejména mikroorganismů, je třeba připojit popis jejich morfologických a dalších podstatných charakteristických vlastností. U průmyslového produkčního mikroorganismu musí být v popisu i v deníci předmětu vynálezu vedle názvu uvedeno i depozitní číslo kmenu tohoto mikroorganismu, přidělené některou veřejnou sbírkou kultur v Československu nebo v zahraničí.

(10) Pro stejné součásti se v popisu používají stejné názvy a stejné vztahové značky, přičemž všechny vztahové značky výkresů musí být v popise vysvětleny.

(11) V definici předmětu vynálezu se stanoví podstata vynálezu uvedením jeho znaku. Definici

lze formulovat v jednom nebo ve více bodech, z nichž každý má být vyjádřen jednou větou.

(12) Uplatňuje-li přihlašovatel v přihlášce vynálezu několik práv přednosti, uvede současně, ke kterým bodům definice předmětu vynálezu se které právo přednosti vztahuje.

Výkresy

§ 14

Podstata vynálezu se znázorní, je-li třeba, schematickým zobrazením technického principu a všech znaků, na nichž je vynález založen, nikoliv však podrobným výrobním výkresem. Každé vyhotovení výkresu musí přihlašovatel nebo jeho zástupce vlastnoručně podepsat.

§ 15

(1) Výkresy musí vyhovovat požadavkům pro tisk a reprodukci.

(2) Výkresy se předkládají v jednom hlavním a ve třech vedlejších vyhotoveních na samostatných listech formátu A4.

(3) Hlavní vyhotovení se pro účely tisku a reprodukce provede černými čarami na bílém tuhém papíru nebo na průsvitném papíru, popřípadě na jiném vhodném materiálu.

(4) Vedlejší vyhotovení výkresů mohou být kopiemi hlavního vyhotovení, zhotovenými trvanlivou reprodukcí.

(5) Výkresy v hlavním vyhotovení pro tisk a reprodukci je možno v dohodě s Úřadem předložit dodatečně.

Projednání přihlášky vynálezu

§ 16

(1) Na přihlášce vynálezu vyznačí Úřad přesný časový údaj jejího podání (datum, hodinu a minutu) a zapíše ji do seznamu přihlášek vynálezů.

(2) O podání přihlášky vynálezu vydá Úřad přihlašovatelovi potvrzení.

(3) Není-li z předloženého popisu nebo výkresu zřejmé, v čem předmět přihlášky spočívá, přísluší právo přednosti od doby, kdy dostatečný popis nebo výkresy došly Úřadu. Obdobně se postupuje, změnil-li přihlašovatel během projednávání podstatu předmětu přihlášky vynálezu.

§ 17

(1) Nevyhovuje-li přihláška vynálezu předepsaným požadavkům, vyzve Úřad přihlašovatele, aby vytkené vady ve stanovené lhůtě odstranil.

(2) Neodstraní-li přihlašovatel vytkené vady, může být řízení o přihlášce vynálezu zastaveno (§ 139 zákona).

(3) V pochybnostech o tom, která organizace je povinna poskytnout autoru pomoc při rozpracování a podání přihlášky vynálezu a zajistit jeho zastupování v řízení u Úřadu podle § 49 odst. 2 zákona, určí tuto organizaci Úřad po projednání s ústředním orgánem nadřízeným této organizaci.

§ 18

(1) Úřad provede průzkum přihlášky vynálezu, zda splňuje podmínky udělení ochrany podle ustanovení § 24 až 26, 28 a 30 zákona.

(2) Byl-li vytvořen vynález autorem, který je v pracovním poměru k organizaci nebo od ní obdržel hmotnou podporu na vytvoření vynálezu, připojí tato organizace (§ 48 zákona) k přihlášce vynálezu zprávu o výsledcích předběžného průzkumu novosti, zhodnocení uskutečnitelnosti, účinku a hospodářské využitelnosti předmětu přihlášky vynálezu. Není-li zpráva předložena současně s přihláškou vynálezu, zašle ji organizace dodatečně, nejpozději do tří měsíců od přihlášení vynálezu.

(3) Organizace, kterou požádal Úřad podle § 36 zákona o posouzení dosahovaného účinku, hospodářské využitelnosti, novosti a uskutečnitelnosti předmětu přihlášky vynálezu, předloží své vyjádření Úřadu do tří měsíců ode dne, kdy jí žádost byla doručena. V odůvodněných případech může být tato lhůta prodloužena.

§ 19

(1) Zveřejnění přihlášky vynálezu podle § 35 zákona se provádí v průběhu řízení tak, že do popisu a výkresů lze nahlédnout v Úřadě po dobu dvou měsíců.

(2) O stanoveném datu zveřejnění uvědomí Úřad předem přihlašovatele a na jeho včas podanou odůvodněnou žádost může povolit odklad zveřejnění.

(3) Zveřejnění popisu a výkresů přihlášky vynálezu se oznamuje ve Věstníku Úřadu (dále jen „Věstník“). V oznámení se uvede jméno, příjmení a bydliště přihlašovatele (u organizace název a sídlo); není-li přihlašovatel autorem vynálezu, uvede se jméno, příjmení a bydliště autora vynálezu. V obou případech se uvede název a zařazení vynálezu, datum jeho přihlášení, údaj o právu přednosti a spisová značka přihlášky.

§ 20

(1) Námitky proti udělení autorského osvědčení nebo patentu se podávají písemně u Úřadu do tří měsíců ode dne, kdy zveřejnění bylo oznámeno ve Věstníku.

(2) Námitky musí být věcně odůvodněny a zároveň musí být doloženy nebo navrženy důkazní prostředky.

(3) Úřad vyzve přihlašovatele, aby se k námitkám vyjádřil. Nevyjádří-li se ve lhůtě stanovené Úřadem, není to na překážku rozhodnutí o námitkách.

(4) Všechna podání v řízení o námitkách včetně důkazních listin se podávají ve dvou vyhotoveních.

(5) Námitkám bude vyhověno, jestliže předmět přihlášky vynálezu úplně nebo částečně nesplňuje stanovené podmínky pro udělení autorského osvědčení nebo patentu.

(6) Rozhodnutí o námitkách zašle Úřad přihlašovatel a podateli námitek.

§ 21

(1) Vynález, na který bylo uděleno autorské osvědčení nebo na který byl udělen patent, zapisuje Úřad do rejstříku vynálezů a vydá autorovi nebo přihlašovatel nebo jejich právním nástupcům autorské osvědčení nebo patentovou listinu.

(2) Úřad vydá tiskem úplný popis včetně definice předmětu vynálezu a výkresů k autorskému osvědčení nebo patentu.

(3) S dokladem o zřízení správy vynálezu současně oznámí Úřad příslušné organizaci i údaje o udělení autorského osvědčení.

§ 22

(1) V autorském osvědčení se uvede:

- a) jméno, příjmení a bydliště autora vynálezu;
- b) jméno, příjmení a bydliště dědice autora, pokud v době udělení autorského osvědčení není autor naživu;
- c) číslo autorského osvědčení.

(2) Součástí autorského osvědčení je podle § 21 odst. 2 této vyhlášky tiskem vydaný úplný popis vynálezu k autorskému osvědčení.

§ 23

(1) V patentové listině se uvede:

- a) jméno, příjmení a bydliště nebo název a sídlo majitele patentu;
- b) jméno, příjmení a bydliště autora vynálezu;
- c) číslo patentu.

(2) Součástí patentové listiny je podle § 21 odst. 2 této vyhlášky tiskem vydaný úplný popis vynálezu k patentu.

§ 24

(1) Vynálezy, které jsou utajeny podle zvláštních předpisů, se zapisují do tajné části rejstříku vynálezů.

(2) Popisy vynálezů k autorským osvědčením a k patentům se u vynálezů uvedených v odstavci 1 tiskem nevydávají.

§ 25

(1) Do rejstříku vynálezů se u každého vynálezu zapisuje:

- a) číslo autorského osvědčení nebo patentu a datum rozhodnutí Úřadu o udělení ochrany;
- b) název a zařazení vynálezu;
- c) datum přihlášení a zveřejnění vynálezu;
- d) spisová značka přihlášky vynálezu;
- e) jméno a příjmení autora vynálezu;
- f) počátek platnosti autorského osvědčení nebo patentu a platby správních poplatků za patenty;
- g) údaj o právu přednosti, pokud přichází v úvahu;
- h) rozhodnutí o určení;
- i) právo předchozího uživatele;
- j) zahájení a výsledek sporu o autorství;
- k) úplné nebo částečné zrušení autorského osvědčení nebo patentu;
- l) prohlášení závislosti;
- m) zástupce přihlašovatele.

(2) U vynálezu, na který bylo uděleno autorské osvědčení, se kromě údajů uvedených v odstavci 1 zapisuje:

- a) dědic autora;
- b) správce vynálezu.

(3) U vynálezu, na který byl udělen patent, se kromě údajů uvedených v odstavci 1 zapisuje:

- a) majitel patentu a jeho zástupce;
- b) převod patentu;
- c) licence;
- d) nucená licence;
- e) změna patentu na autorské osvědčení;
- f) zánik patentu.

§ 26

Rízení určovací

(1) Žádost o určení, zda určitý předmět spadá nebo nespadá do rozsahu určitého autorského osvědčení nebo patentu, se podává u Úřadu písemně ve dvou vyhotoveních.

(2) V žádosti je třeba osvědčit právní zájem na určení, uvést potřebné údaje a připojit podklady potřebné k vydání rozhodnutí. Podklady se předkládají ve čtyřech vyhotoveních.

(3) Úřad vyzve účastníky řízení, aby se k žádosti vyjádřili a je-li třeba, předložili potřebné podklady. Nevyjádří-li se ve stanovené lhůtě, není to na překážku rozhodnutí o žádosti.

§ 27

Rízení zrušovací a o vyznačení závislosti

[1] Návrh na zrušení autorského osvědčení nebo patentu a žádost o vyznačení závislosti se podává u Úřadu písemně ve třech vyhotoveních.

[2] Návrh a žádost musí být věcně odůvodněny a zároveň musí být doloženy nebo navrženy důkazní prostředky.

[3] Úřad vyzve autora a správce vynálezu, na který bylo uděleno autorské osvědčení, nebo majitele patentu, aby se k návrhu nebo k žádosti vyjádřili. Nevysloví-li se ve stanovené lhůtě, není to na překážku rozhodnutí o návrhu nebo žádosti.

§ 28

Rízení o změně patentu na autorské osvědčení

[1] Změnu patentu na autorské osvědčení podle § 56 zákona provede Úřad s účinností od doby, kdy žádost majitele patentu došla Úřadu.

[2] Odvolání žádosti nemá právní účinky.

HLAVA TŘETÍ**Rízení o průmyslových vzorech****Přihláška průmyslového vzoru**

§ 29

[1] Přihláška průmyslového vzoru se podává u Úřadu písemně ve dvojnásobném vyhotovení.

[2] Přihláška průmyslového vzoru smí obsahovat jen jediný průmyslový vzor; hromadná přihláška průmyslového vzoru smí obsahovat nejvýše 20 vnějších úprav téhož výrobku, které však mohou být i navzájem obdobné. Z přihlášky musí být patrné, že přihlašovatel žádá o udělení osvědčení na průmyslový vzor (dále jen „osvědčení“) nebo patentu na průmyslový vzor (dále jen „patent“).

[3] V přihlášce průmyslového vzoru musí jeho autor prohlásit, že je autorem předmětu přihlášky.

[4] Uplatňuje-li přihlašovatel právo přednosti podle mezinárodní úmluvy, musí v přihlášce uvést datum první přihlášky, z níž právo přednosti odvozuje, a zemi, v níž byla tato přihláška podána.

[5] K přihlášce, v níž se uplatňuje výstavní priorita, musí být připojeno potvrzení orgánu nebo organizace pořádající výstavu o tom, že výrobek vyobrazený a popsáný v přihlášce se shoduje s výrobkem vystaveným nebo na výstavě předvedeným. Potvrzení musí rovněž obsahovat údaj o době (datum, hodina a minuta), kdy byl výrobek do výstavy vnesen nebo předveden, a údaj o tom, zda výstava ještě trvá nebo kdy byla skončena.

§ 30

[1] Byl-li průmyslový vzor vytvořen autorem nebo některým ze spoluautorů v pracovním poměru k organizaci nebo za její hmotné podpory anebo na základě smlouvy s organizací, musí přihlašovatel uvést tuto skutečnost v přihlášce průmyslového vzoru.

[2] Podává-li takovou přihlášku organizace jménem autora, musí o jejím podání uvědomit písemně autora.

[3] Podává-li takovou přihlášku autor musí o jejím podání uvědomit organizaci uvedenou v odstavci 1. Zároveň je autor povinen předat této organizaci jedno vyhotovení přihlášky s návrhem na možnost využití průmyslového vzoru.

§ 31

[1] Uplatňuje-li přihlašovatel právo přednosti podle mezinárodní úmluvy, předloží doklad o právu přednosti a je-li třeba, i prohlášení o postoupení práva přednosti.

[2] Nejsou-li tyto doklady připojeny již k přihlášce průmyslového vzoru, musí být bez vyzvání Úřadu předloženy do tří měsíců ode dne podání přihlášky, jinak právo přednosti podle mezinárodní úmluvy zaniká.

[3] Přihlašovatel musí ve lhůtě uvedené v odstavci 2 prokázat i ostatní okolnosti rozhodné pro přiznání práva přednosti podle mezinárodní úmluvy.

§ 32

Přihláška průmyslového vzoru musí obsahovat:

- a) jméno a příjmení přihlašovatele, u organizace název a sídlo; není-li přihlašovatel autorem průmyslového vzoru, musí být uvedeno jméno a příjmení autora, jeho zaměstnání a adresa, a připojen doklad o nabytí práva k podání přihlášky průmyslového vzoru;
- b) bydliště přihlašovatele, jeho státní příslušnost, název a sídlo organizace, kde pracuje, jeho funkce v této organizaci a pracuje-li v Československé socialistické republice, též ústřední orgán nadřízený této organizaci;
- c) jméno, příjmení a bydliště nebo pracoviště zástupce, je-li přihlašovatel zastoupen; je-li přihlašovatel zastoupen organizací, uvede se její název a sídlo;
- d) název průmyslového vzoru;
- e) popis průmyslového vzoru a fotografie nebo vyobrazení průmyslového vzoru v pěti vyhotoveních; u hromadné přihlášky postačí k zajištění práva přednosti přihlášených průmyslových vzorů přiložit jejich popisy a vyobrazení pouze ve dvou vyhotoveních;

f) potřebné přílohy a údaje podle § 29 až 31 této vyhlášky.

Popis průmyslového vzoru

§ 33

(1) V popisu průmyslového vzoru vyjádří přihlašovatel charakteristické vlastnosti vnějšího vzhledu výrobku. Předmět přihlášky musí být popsán přesně, výstižně a jasně. Každé vyhotovení popisu musí přihlašovatel nebo jeho zástupce vlastnoručně podepsat.

(2) Popis musí obsahovat:

- a) název průmyslového vzoru; názvem nemůže být označení konvenční nebo abstraktní;
- b) rozbor známého stavu vnějších úprav výrobků, na něž se vztahuje předmět přihlášky a údaj, v čem zejména spočívá jeho novost;
- c) případné objasnění přiložených fotografií nebo vyobrazení a vysvětlení podstaty průmyslového vzoru.

§ 34

(1) Popis musí vyhovovat požadavkům pro tisk a reprodukci.

(2) Použité odborné názvosloví musí být jednotné a obecně používané.

(3) V popisu je možno používat vztahových značek shodných s fotografií nebo s vyobrazením.

Fotografie — vyobrazení

§ 35

Všechny charakteristické vlastnosti vnějšího vzhledu předmětu přihlášky musí být výrazně zobrazeny na přiložených fotografiích nebo vyobrazeních (nikoliv však na výrobních nebo konstrukčních výkresech), a to v tolika pohledech, aby z nich byly patrné tvarové, obrysové nebo barevné zvláštnosti předmětu přihlášky.

§ 36

(1) Fotografie nebo vyobrazení musí vyhovovat požadavku pro tisk a reprodukci.

(2) Fotografie musí být formátu 10×15 cm.

(3) Má-li být předmětem ochrany barevné uspořádání výrobku, musí být předloženy barevné fotografie nebo barevné vyobrazení.

(4) Vyobrazení se předkládá v jednom hlavním a čtyřech vedlejších vyhotoveních na samostatných listech formátu A4.

(5) Vedlejší vyhotovení mohou být kopiemi hlavního vyhotovení, zhotovenými trvanlivou reprodukcí.

Projednání přihlášky průmyslového vzoru

§ 37

(1) Na přihlášce průmyslového vzoru vyznačí Úřad přesný časový údaj jejího podání (datum, hodinu, minutu) a zapíše ji do seznamu přihlášek průmyslových vzorů.

(2) O podání přihlášky vydá Úřad přihlašovatelovi potvrzení.

(3) Není-li z předloženého popisu a fotografie nebo vyobrazení zřejmé, v čem předmět přihlášky spočívá, přísluší právo přednosti od doby, kdy dostatečný popis nebo fotografie či vyobrazení došly Úřadu.

§ 38

(1) Nevyhovuje-li přihláška průmyslového vzoru předepsaným požadavkům, vyzve Úřad přihlašovatele, aby vytčené vady ve stanovené lhůtě odstranil.

(2) Neodstraní-li přihlašovatel vytčené vady, může být řízení o přihlášce průmyslového vzoru zastaveno (§ 139 zákona).

§ 39

(1) Úřad provede průzkum přihlášky průmyslového vzoru, zda splňuje podmínky udělení ochrany podle ustanovení § 77, 79, 81, 82, 84 zákona.

(2) Hromadnou přihlášku projedná Úřad jako celek, a pro všechny přihlášené vzory, pro něž byly ke dni rozhodnutí přiloženy jejich popisy a fotografie nebo vyobrazení v pěti vyhotoveních a pro všechny takto vyřízené vzory vydá osvědčení nebo patent současně. O ostatních přihlášených vzorech Úřad rozhodne, jakmile mu budou předložena další tři vyhotovení jejich popisu a fotografie nebo vyobrazení.

(3) Byl-li vytvořen průmyslový vzor autorem, který je v pracovním poměru k organizaci, nebo za hmotné podpory této organizace, anebo na základě smlouvy k organizaci, připojí tato organizace (§ 100 zákona) k přihlášce průmyslového vzoru zprávu o výsledcích předběžného průzkumu novosti, použitelnosti v průmyslové výrobě a hospodářské využitelnosti předmětu přihlášky průmyslového vzoru. Není-li zpráva předložena současně s přihláškou průmyslového vzoru, zašle ji organizace dodatečně, nejpozději do tří měsíců od přihlášení průmyslového vzoru.

(4) Organizace, kterou požádal Úřad podle § 90 zákona o posouzení dosahovaného účinku, hospodářské využitelnosti, novosti a uskutečnitelnosti předmětu přihlášky průmyslového vzoru, předloží své vyjádření Úřadu do tří měsíců ode dne, kdy jí žádost byla doručena. V odůvodněných případech může být tato lhůta prodloužena.

§ 40

(1) Zveřejnění přihlášky průmyslového vzoru podle § 89 zákona se provádí tak, že do popisu a fotografie nebo vyobrazení předmětu přihlášky průmyslového vzoru lze nahlédnout v Úřadě po dobu jednoho měsíce.

(2) O stanoveném datu zveřejnění uvědomí Úřad předem přihlašovatele a na jeho včas podanou odůvodněnou žádost může povolit odklad zveřejnění.

(3) Zveřejnění popisu a fotografie nebo výkresu přihlášky průmyslového vzoru se oznamuje ve Věstníku.

§ 41

(1) Námitky proti udělení osvědčení nebo patentu se podávají písemně u Úřadu do dvou měsíců ode dne, kdy zveřejnění bylo oznámeno ve Věstníku.

(2) Námitky musí být věcně odůvodněny a zároveň musí být doloženy nebo navrženy důkazní prostředky.

(3) Úřad vyzve přihlašovatele, aby se k námitkám vyjádřil. Nevyjádří-li se ve lhůtě stanovené Úřadem, není to na překážku rozhodnutí o námitkách.

(4) Všechna podání v řízení o námitkách včetně důkazních listin se podávají ve dvou vyhotoveních.

(5) Námitkám bude vyhověno, jestliže předmět přihlášky průmyslového vzoru nesplňuje stanovené podmínky pro udělení osvědčení nebo patentu.

(6) Rozhodnutí o námitkách zašle Úřad přihlašovatelovi a podatelům námitek.

§ 42

(1) Průmyslový vzor, na nějž bylo uděleno osvědčení nebo patent, zapíše Úřad do rejstříku průmyslových vzorů a vydá autorovi nebo přihlašovatelovi osvědčení nebo patent.

(2) Udělení osvědčení nebo patentu Úřad zveřejní ve Věstníku včetně údaje o novosti vnější úpravy a fotografie nebo vyobrazení průmyslového vzoru.

(3) V případě, že přihlášku průmyslového vzoru jménem autora podala organizace, je Úřad povinen ji vyrozumět o vyřízení přihlášky.

§ 43

V osvědčení nebo v patentu se uvedou skutečnosti rozhodné pro založení a trvání práva k průmyslovým vzorům.

§ 44

(1) Průmyslové vzory, které jsou utajeny podle zvláštních předpisů, se zapisují do tajné části rejstříku průmyslových vzorů.

(2) Udělená osvědčení nebo patenty se u průmyslových vzorů uvedených v odstavci 1 neuveřejňují.

§ 45

(1) Do rejstříku průmyslových vzorů se u každého průmyslového vzoru zapisuje:

- a) číslo osvědčení nebo patentu a datum rozhodnutí Úřadu o udělení ochrany;
- b) název průmyslového vzoru;
- c) datum přihlášení průmyslového vzoru;
- d) spisová značka přihlášky průmyslového vzoru;
- e) jméno a příjmení autora průmyslového vzoru;
- f) počátek platnosti osvědčení nebo patentu a platby správních poplatků za patenty;
- g) údaj o právu přednosti, pokud přichází v úvahu;
- h) rozhodnutí o určení;
 - 1) právo předchozího uživatele;
 - 2) zahájení a výsledek sporu o autorství;
- k) úplné nebo částečné zrušení osvědčení nebo patentu;
 - 1) zástupce přihlašovatele.

(2) U průmyslového vzoru, na který bylo uděleno osvědčení, se kromě údajů uvedených v odstavci 1 zapisuje:

- a) dědic autora;
- b) správce průmyslového vzoru;
- c) omezení práva na využívání průmyslového vzoru.

(3) U průmyslového vzoru, na který byl udělen patent, se kromě údajů uvedených v odstavci 1 zapisuje:

- a) majitel patentu a jeho zástupce;
- b) převod patentu;
- c) licence;
- d) nucená licence;
- e) změna patentu na osvědčení;
- f) zánik patentu.

§ 46

Řízení určovací

(1) Žádost o určení, zda určitý předmět spadá nebo nespadá do rozsahu určitého osvědčení nebo patentu, se podává u Úřadu písemně ve dvou vyhotoveních.

(2) V žádosti je třeba osvědčit právní zájem, uvést potřebné údaje a připojit doklady k vydání rozhodnutí.

(3) Úřad vyzve účastníky řízení, aby se k žádosti vyjádřili a je-li třeba, předložili potřebné doklady. Nevyjádřili-li se ve stanovené lhůtě, není to na překážku rozhodnutí o žádosti.

§ 47

Řízení zrušovací

(1) Návrh na zrušení osvědčení nebo patentu se podává u Úřadu ve dvou vyhotoveních.

(2) Návrh musí být věcně odůvodněn a zároveň musí být doloženy nebo navrženy důkazní prostředky.

(3) Úřad vyzve autora a správce průmyslového vzoru, na který bylo uděleno osvědčení, nebo majitele patentu, aby se k návrhu vyjádřil. Nevyjádřili-li se ve stanovené lhůtě, není to na překážku rozhodnutí Úřadu o návrhu.

§ 48

Řízení o změně patentu na osvědčení

(1) Změnu patentu na osvědčení podle § 109 zákona provede Úřad s účinností od doby, kdy žádost majitele patentu došla Úřadu.

(2) Odvolání žádosti nemá právní účinky.

§ 49

Prodloužení doby platnosti patentu

O prodloužení doby platnosti patentu může žádat u Úřadu autor, jeho dědic nebo jeho právní nástupce, a to jen během posledního roku platnosti patentu.

HLAVA ČTVRTÁ

Účinnost

§ 50

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1973.

Předseda:

Ing. Bělohávek v. r.

105

VYHLÁŠKA

Úřadu pro vynálezy a objevy

ze dne 12. prosince 1972

o zlepšovacích návrzích

Úřad pro vynálezy a objevy podle § 155 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 84/1972 Sb., o objevech, vynálezech, zlepšovacích návrzích a průmyslových vzorech (dále jen „zákon“), v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány a s Ústřední radou odborů stanoví:

§ 1

Předmět a rozsah ochrany

Tato vyhláška upravuje blíže přihlašování, jednání, využívání a rozšiřování zlepšovacích návrhů.

§ 2

Úkoly orgánů, organizací a spolupráce se společenskými organizacemi

(1) Orgány a socialistické organizace jsou v rámci zákona v souladu s ustanovením § 145 a § 146 zákona povinny vytvářet optimální podmínky pro rozvoj tvůrčí iniciativy zlepšovatelů, usměrňovat tvorbu zlepšovacích návrhů v souladu s potřebami národního hospodářství k dosažení úkolů daných státními národohospodářskými plány a hospodářskými plány socialistických organizací (dále jen „organizace“) a potřebami programů komplexní socialistické racionalizace, zejména vynalézáním plánů tematických úkolů. Jsou též povinny vytvářet předpoklady a pečovat o využívání a rozšiřování zlepšovacích návrhů tak, aby se jich využilo pro technický pokrok a plánovitý rozvoj národního hospodářství. Orgány a organizace jsou rovněž povinny dbát o zajištění materiálně technických podmínek pro poskytování nejširší pomoci autorům zlepšovacích návrhů při tvorbě zlepšovacích návrhů a při jejich prosazování do výroby. Organizace poskytují autorům pomoc při vypracování přihlášek zlepšovacích návrhů včetně náčrtků a výkresů a při zhotovení výkresů, prototypů, modelů a vzorků potřebných k vyzkoušení a využití předmětu přihlášky zlepšovacích návrhů.

(2) Organizace jsou povinny stanovit odpovědnost a dílčí úkoly příslušných útvarů v časových etapách při posuzování, projednávání a rozhodování o přihláškách zlepšovacích návrhů, jejich zkoušení, využívání a rozšiřování.

(3) Orgány a organizace při plnění svých úkolů na úseku zlepšovacích návrhů soustavně vytvářejí

předpoklady pro to, aby Revoluční odborové hnutí mohlo plně uplatňovat svou úlohu při politicko-organizačním zajišťování rozvoje tvůrčí iniciativy pracujících. V tomto duchu Revoluční odborové hnutí v uvedené oblasti zejména:

- a) pečuje o rozvíjení, podněcování a plánovitě usměrňování iniciativy zlepšovatelů a její řízení tematickým plánováním a napomáhá při prosazování výsledků tvůrčí činnosti do národního hospodářství;
- b) napomáhá při zvyšování kvalifikace zlepšovatelů a při prosazování a posilování úlohy hmotného, morálního a společenského ocenění výsledků jejich činnosti;
- c) organizuje a prosazuje u orgánů a organizací poskytování všestranné pomoci autorům při zkoušení, rozpracování a zavádění zlepšovacích návrhů;
- d) organizuje společenskou kontrolu zachování práv zlepšovatelů a organizací, dodržování socialistické zákonnosti, hospodářské a plánovací disciplíny na úseku zlepšovatelství a pomáhá při překonávání překážek a odstraňování potíží.

(4) Orgány a organizace vytvářejí rovněž předpoklady i pro soustavnou spolupráci se Socialistickým svazem mládeže a Československou vědecko-technickou společností při získávání pracujících a pracujících a studujících mládeže pro dobrovolnou technickou tvůrčí práci a při organizování a poskytování pomoci při této technické tvůrčí činnosti a při plánovitěm zavádění jejich výsledků do praxe.

ČÁST PRVNÍ

Přihlašování zlepšovacích návrhů a jejich projednávání

Přihláška zlepšovacího návrhu

§ 3

(1) Přihláška zlepšovacího návrhu se podává písemně a má obsahovat návrh (popř. návrhy) konkrétního řešení toliko jednoho problému. Obsahuje-li přihláška návrhy konkrétních řešení více problémů, posuzuje se návrh konkrétního řešení každého problému jako samostatná přihláška. Není-li

přihlašovatel s to podat návrh písemně, poskytne mu organizace potřebnou pomoc při sepsání přihlášky zlepšovacího návrhu.

(2) Není-li přihláška zlepšovacího návrhu jasná nebo úplná, organizace, popř. nadřízený orgán, u něhož byla podle § 63 odst. 2 zákona podána přihláška, vyzve přihlašovatele, aby ji v přiměřené lhůtě, stanovené organizací, vyjasnil nebo doplnil. Vyhoví-li přihlašovatel této výzvě až po stanovené lhůtě, považuje se přihláška za podanou dnem, kdy došlo k jejímu vyjasnění nebo doplnění.

(3) Přihlášku zlepšovacího návrhu lze vyjasňovat nebo doplňovat jen zvláštním písemným podáním.

§ 4

Z podané přihlášky zlepšovacího návrhu musí být patrné, že jde o přihlášku zlepšovacího návrhu, která musí obsahovat:

- a) jméno, příjmení a bydliště přihlašovatele, údaj o tom, kde pracuje, a jeho pracovní zařazení v organizaci. Podává-li přihlášku více spolupřihlašovatelů, uvede tyto údaje každý spolupřihlašovatel;
- b) název zlepšovacího návrhu;
- c) stručný popis dosavadního stavu a jeho výhody a nevýhody; problém, který je řešen, popis navrhovaného řešení a náčrtek nebo výkres, je-li ho k pochopení návrhu třeba, a předpokládané výhody navrhovaného řešení;
- d) oznámení přihlašovatele, zda a ve kterých organizacích podal shodnou přihlášku zlepšovacího návrhu; kde již byl předmět přihlášky využíván a která organizace je správcem zlepšovacího návrhu, popřípadě zda přihlašovatel podal na shodný předmět přihlášku vynálezu nebo průmyslového vzoru;
- e) prohlášení přihlašovatele, že je autorem zlepšovacího návrhu (§ 2 zákona);
- f) vlastnoruční podpis přihlašovatele nebo všech spolupřihlašovatelů a datum vypracování přihlášky zlepšovacího návrhu.

§ 5

Podává-li přihlášku zlepšovacího návrhu několik spolupřihlašovatelů, uvedou v přihlášce jméno a adresu toho, kterému z nich mají být zprávy a rozhodnutí organizace zasílány; neučiní-li tak, zasílají se zprávy a rozhodnutí spolupřihlašovatelům, který je uveden na prvním místě.

Projednávání přihlášky zlepšovacího návrhu

§ 6

Každá organizace je povinna vést deník zlepšovacích návrhů podle vzoru vydaného Úřadem pro vynálezy a objevy (dále jen „Úřad“). Deník musí být svázan a stránkován.

§ 7

(1) Každou podanou přihlášku zlepšovacího návrhu zapíše organizace ihned do deníku zlepšovacích návrhů s uvedením dne, kdy přihláška došla organizaci (bez ohledu na to, zda je příslušná k jejímu projednávání). Do deníku zlepšovacích návrhů se zapisují i rozšiřované zlepšovací návrhy (§ 75 zákona), přihlášky vynálezů, na něž se žádá o udělení autorského osvědčení (§ 63 odst. 4 a § 64 odst. 3 zákona), přihlášky průmyslových vzorů, na něž se žádá o udělení osvědčení (§ 63 odst. 4 zákona) a došlé návrhy řešení tematických úkolů (§ 113 odst. 4 zákona).

(2) Ze zlepšovacích návrhů, rozšiřovaných v hromadných publikacích, určených k rozšiřování zlepšovacích návrhů, organizace zapisuje pouze ty rozšiřované zlepšovací návrhy, které se týkají předmětu činnosti organizace nebo kterých lze využít při zajišťování hospodářské činnosti organizace.

(3) Přihlášku zlepšovacího návrhu podanou u orgánu přímo nadřízeného (§ 63 odst. 2 zákona) je tento orgán povinen postoupit v opise do patnácti dnů od doby, kdy mu přihláška došla, všem podřízeným organizacím, jejichž předmětu činnosti se předmět přihlášky týká, zároveň s uvedením doby, od níž autoru přihlášky zlepšovacího návrhu přísluší u nadřízeného orgánu právo přednosti. Pro zápisy těchto přihlášek u nadřízeného orgánu a u podřízených organizací platí ustanovení odstavce 1 věty první s tím, že podřízená organizace zapíše v deníku jako den podání datum, kdy přihláška došla nadřízenému orgánu; vedle toho vyznačí v deníku i datum, kdy přihlášku obdržela od nadřízeného orgánu.

(4) Organizace nezapíše do deníku zlepšovacích návrhů přihlášky vynálezů a řešení tematických úkolů, které jí byly postoupeny jinou organizací nikoliv k využívání, nýbrž jen k vypracování posudku nebo k vyjádření; tyto přihlášky se však vedou ve zvláštní evidenci.

§ 8

Organizace příslušná k rozhodování o přihlášce zlepšovacího návrhu (§ 63 odst. 1 první věta zákona), jakož i přímo nadřízený orgán, u něhož byla podána přihláška zlepšovacího návrhu (§ 63 odst. 2 zákona), vydá přihlašovatelům do deseti dnů potvrzení o podání přihlášky zlepšovacího návrhu. V potvrzení uvede číslo, pod kterým byla přihláška zapsána v deníku zlepšovacích návrhů, den, kdy přihláška organizaci nebo nadřízenému orgánu došla, jméno přihlašovatele a název zlepšovacího návrhu.

§ 9

(1) K rozhodnutí o přihlášce zlepšovacího návrhu, jehož předmětem je výrubeček, který je v jedné

organizaci vyráběn a ve druhé využíván, je příslušný výrobce (§ 65 odst. 1 a § 63 odst. 1 zákona).

(2) Na povinnost organizace rozhodnout o přihlášce zlepšovacího návrhu (§ 65 odst. 1 zákona) nemá vliv skutečnost, že společenský přínos z využití zlepšovacího návrhu se projeví v jiné organizaci.

§ 10

Organizace, u níž byla podána přihláška zlepšovacího návrhu, která se netýká jejího předmětu činnosti (§ 63 odst. 1 věta druhá zákona), musí postoupit tuto přihlášku organizaci, uvedeně v § 63 odst. 1 věta první zákona, do deseti dnů ode dne, kdy u ní byla tato přihláška podána. V téže lhůtě je organizace povinna zpravit o postoupení přihlášky zlepšovacího návrhu jejího přihlašovatele.

§ 11

(1) Jde-li o přihlášku zlepšovacího návrhu autora, který je v pracovním, členském nebo jiném obdobném vztahu k organizaci, je tato organizace povinna posoudit i okolnost, zda a v jakém rozsahu přihlašovatel překročil zlepšovacím návrhem pracovní úkol, vyplývající pro něho zejména z jeho popisu práce, z daného pracovního příkazu nebo z podmínek a ukazatelů stanovených při zadání úkolu. V případě neshody je organizace povinna prokázat, že nedošlo k překročení pracovního úkolu.

(2) Před rozhodnutím o přihlášce zlepšovacího návrhu organizace nejprve přihlášku posoudí z hlediska, zda nemá být zamítnuta proto, že jejímu projednání brání jiná přihláška shodného zlepšovacího návrhu, která byla podána v organizaci s dřívějším právem přednosti (§ 64 odst. 1 zákona), popř. právo jiného autora z chráněného vynálezu nebo z chráněného průmyslového vzoru; nejde-li o takový případ, organizace prozkoumá, zda předmět přihlášky splňuje podmínky stanovené zákonem pro zlepšovací návrh.

(3) Organizace je povinna posuzovat projednávanou přihlášku zlepšovacího návrhu i z hlediska, zda by nemohlo jít o vynález nebo průmyslový vzor, a v kladném případě pečovat o podání příslušné přihlášky a poskytnout přitom přihlašovatelovi potřebnou pomoc.

§ 12

(1) Provedení prokazatelných příprav (§ 59 odst. 1 písm. a) zákona) je konkrétní a písemnými doklady podložené a prokazatelné opatření organizace, kterým se v ní zajišťuje využívání řešení shodného s předmětem přihlášky zlepšovacího návrhu.

(2) Konkrétní opatření, kterým se zajišťuje v organizaci využívání řešení, lze prokázat zejména:

a) příslušným plánovacím podkladem zajišťujícím využívání řešení;

b) konstrukčními, technologickými nebo jinými podklady organizace;

c) přípravou směřující k vyzkoušení, rozpracování nebo skutečnému provedení opatření v organizaci.

§ 13

(1) Lhůta k rozhodování o přihlášce zlepšovacího návrhu (§ 67 zákona), kterou přihlašovatel vyjasnil nebo doplnil dodatečným podáním (§ 3 odst. 2 vyhlášky), počíná běžet ode dne, kdy organizaci došlo toto dodatečné podání.

(2) Změnil-li přihlašovatel během projednávání přihlášky zlepšovacího návrhu podstatu předmětu přihlášky zlepšovacího návrhu, přísluší mu právo přednosti až od doby, kdy podání obsahující tuto změnu dojde organizaci.

§ 14

(1) Vyžaduje-li rozhodnutí o přihlášce zlepšovacího návrhu vyzkoušení jejího předmětu, je organizace povinna oznámit to neprodleně přihlašovatel, přizvat ho k účasti a oznámit mu nezbytné údaje, zejména místo a datum zkoušek, a zároveň o tom vyrozumět organizaci, u níž je přihlašovatel v pracovním poměru.

(2) Povinnost přizvat přihlašovatele nemá organizace v případě, že náklady účasti autora by byly prokazatelně ve značném nepoměru k předpokládanému společenskému prospěchu z využití jeho zlepšovacího návrhu nebo by jej prokazatelně nepříznivě ovlivnily.

§ 15

(1) Posouzení přihlášky zlepšovacího návrhu musí vycházet ze spolehlivého a věcně zjištěného stavu, musí obsahovat stanovisko k možnosti využití předmětu přihlášky zlepšovacího návrhu v organizaci a při kladném stanovisku i návrh potřebných opatření.

(2) Při posuzování přihlášky zlepšovacího návrhu může organizace upustit od sdělení jména přihlašovatele.

(3) Rozhodnutí o přihlášce zlepšovacího návrhu sdělí organizace přihlašovatelovi písemně.

(4) Organizace v kladném rozhodnutí o přihlášce zlepšovacího návrhu sdělí jeho přihlašovatel, kdy začne předmětu přihlášky zlepšovacího návrhu využívat a jaká opatření k jeho využívání učiní. Zároveň s tímto rozhodnutím vydá autoru zlepšovacího návrhu zlepšovatelský průkaz, který obsahuje:

a) jméno, příjmení a bydliště autora (spoluautorů) zlepšovacího návrhu;

b) údaj o zaměstnání a pracovním zařazení autora zlepšovacího návrhu;

- c) podíl každého spoluautora na vytvoření zlepšovacího návrhu;
- d) název zlepšovacího návrhu;
- e) název a sídlo organizace, která kladně rozhodla o přihlášce zlepšovacího návrhu;
- f) název a sídlo organizace, která je správcem zlepšovacího návrhu.

(5) V zlepšovatelském průkazu organizace rovněž vyznačuje datum počátku využívání zlepšovacího návrhu, výši společenského prospěchu a vyplacenou odměnu.

(6) Vzor zlepšovatelského průkazu vydá Úřad.

§ 16

(1) Organizace je povinna podrobně a věcně odůvodnit své rozhodnutí o zamítnutí přihlášky zlepšovacího návrhu nebo zrušení původního rozhodnutí o využívání zlepšovacího návrhu a uvést v rozhodnutí i poučení o přezkoumání tohoto rozhodnutí.

(2) Nadřízený orgán je povinen věc přešetřit a rozhodnout o žádosti o přezkoumání do dvou měsíců ode dne, kdy mu žádost došla; své rozhodnutí sdělí písemně přihlašovatel a organizaci. Nemůže-li nadřízený orgán ze závažných důvodů rozhodnout o žádosti do dvou měsíců ode dne jejího doručení, je povinen oznámit to v téže lhůtě přihlašovatel a organizaci s udáním důvodu a lhůty, do níž o žádosti rozhodne.

ČÁST DRUHÁ

Využívání zlepšovacích návrhů

§ 17

Organizace, která rozhodla kladně o zlepšovacím návrhu, zajistí jeho urychlené využití, zejména:

- a) rozhodnutím o jeho zařazení do příslušné části hospodářského plánu;
- b) příkazem, lze-li zlepšovacího návrhu využít bez jeho zařazení do příslušné části hospodářského plánu organizace;
- c) schválením technické dokumentace, byl-li zlepšovací návrh projednán v průběhu výzkumu, vývoje, projekce nebo přípravy výroby.

§ 18

(1) Počátkem využití zlepšovacího návrhu (§ 68 zákona) je zejména:

- a) zahájení výroby nového výrobku nebo zařízení podle zlepšovacího návrhu;
- b) počátek používání navržené technologie, výrobního nebo pracovního postupu anebo způsobu podle zlepšovacího návrhu;
- c) schválení projektové dokumentace, v níž bylo zařazeno projektové řešení podle zlepšovacího návrhu;
- d) počátek provádění technicko-organizačních nebo organizačně hospodářských opatření podle zlepšovacího návrhu;
- e) počátek uplatňování opatření ke zlepšení pracovních podmínek nebo zvýšení bezpečnosti práce podle zlepšovacího návrhu.

(2) Pouhé zkoušení a ověřování skutečností a společenské prospěšnosti předmětu přihlášky zlepšovacího návrhu není využitím zlepšovacího návrhu.

§ 19

(1) Organizace, která využila zlepšovacího návrhu, jehož je možno využívat i v dalších organizacích, je povinna do tří měsíců od počátku jeho využití posoudit jeho význam a předat ho s dokumentací svému nadřízenému orgánu k rozšíření. Organizace zároveň pečue o jeho nejširší využívání i tím, že osvědčený zlepšovací návrh rozšíří přímo i na další, v úvahu přicházející organizace (§ 75 zákona).

(2) Orgány a organizace rozšiřují osvědčené zlepšovací návrhy jejich zveřejňováním v odborných a oborových, k tomu určených publikacích. Zvláště významné zlepšovací návrhy rozšiřuje ústředí vědeckých, technických a ekonomických informací v příslušné publikaci.

(3) Rozšiřované zlepšovací návrhy musí obsahovat náležitosti uvedené v § 4 písm. a)–d) této vyhlášky a v případě, že byly již využity, údaj o dosažených výsledcích.

(4) Pro přihlašování, předávání a využívání zlepšovacích návrhů v rámci hospodářské a vědecko-technické spolupráce mezi členskými státy Rady vzájemné hospodářské pomoci platí ustanovení příslušných mezinárodních dohod a ujednání odborných orgánů Rady vzájemné hospodářské pomoci.

§ 20

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1973.

Předseda:

Ing. Bělohlávek v. r.

106

VYHLÁŠKA

Úřadu pro vynálezy a objevy

ze dne 12. prosince 1972

o odměňování objevů, vynálezů, zlepšovacích
návrhů a průmyslových vzorů

Úřad pro vynálezy a objevy podle § 155 odst. 1 písm. c) zákona č. 84/1972 Sb., o objevech, vynálezech, zlepšovacích návrzích a průmyslových vzorech (dále jen „zákon“), v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány stanoví:

Rozsah platnosti

§ 1

Tato vyhláška upravuje:

- a) odměny autorů za objevy, na které byl udělen diplom;
- b) odměny autorů za využití vynálezů, na které bylo uděleno autorské osvědčení, za využití zlepšovacích návrhů, na které byl vydán zlepšovatelství průkaz, a za využití průmyslových vzorů, na které bylo uděleno osvědčení na průmyslový vzor;
- c) úhrady nákladů spojených s vypracováním výkresů, modelů nebo prototypů autoru vynálezu, zlepšovacího návrhu a průmyslového vzoru uvedeného v písmenu b);
- d) odměny za iniciativní účast na rozpracování, zkoušení nebo zavádění objevů, jakož i vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru uvedeného v písmenu b);
- e) odměny za upozornění na možnost využití vynálezu a zlepšovacího návrhu, uvedeného v písmenu b).

Odměňování objevů

§ 2

Odměna za objev se určí podle jeho významu pro další rozvoj vědy, techniky a ekonomiky, zejména podle toho, jaký přímý či nepřímý vliv má objev na příslušný vědní obor nebo jeho část a jaká je možnost jeho aplikace ve společenské praxi a jaký je jeho předpokládaný ekonomický význam.

§ 3

[¹] Odměnu za objev, na který byl udělen diplom, určí a vyplácí Úřad pro vynálezy a objevy (dále jen „Úřad“) v dohodě s Československou akademií věd nebo Slovenskou akademií věd anebo

Československou akademií zemědělskou, a to nejdříve do šesti měsíců po udělení diplomu na objev.

[²] Odměna za objev se určí v rozsahu od 5000 Kčs do 100 000 Kčs. Ve zvlášť odůvodněných případech může předseda Úřadu navrhnout vládě Československé socialistické republiky, aby dala souhlas k odměně za objev nad 100 000 Kčs.

Odměňování vynálezů, zlepšovacích návrhů
a průmyslových vzorů za využití v tuzemsku

§ 4

Odměna za využití vynálezu, zlepšovacího návrhu a průmyslového vzoru v socialistické organizaci (dále jen „organizace“) závisí na společenském prospěchu, kterého se dosahuje tímto využíváním v národním hospodářství, nikoliv jen na prospěchu využívající organizace.

§ 5

[¹] Společenským prospěchem se rozumí ekonomický, technický nebo jiný přínos, kterého se dosahuje využíváním vynálezů, zlepšovacích návrhů a průmyslových vzorů, jako např. úspory společenské práce projevující se snížením vlastních nákladů a zvýšením produktivity práce, přínosy při výrobě nových výrobků projevující se v náhradě nebo v rozšíření sortimentu stávajících výrobků. Společenským prospěchem rozumí se dále i přínosy při zlepšení pracovních podmínek, zvýšení bezpečnosti práce a jiné přínosy.

[²] Při stanovení společenského prospěchu se přihlíží k nákladům spojeným se zavedením vynálezu, zlepšovacího návrhu a průmyslového vzoru. Nepřihlíží se však k odměnám za využití a za účast při rozpracování, zkoušení nebo zavádění vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru.

[³] Při zjišťování jednotlivých druhů přínosů jsou orgány a organizace povinny používat údajů informační soustavy a vycházet z porovnatelných hodnot.

§ 6

(1) Dojde-li na podkladě využití vynálezu, zlepšovacího návrhu a průmyslového vzoru k úspoře vlastních nákladů, zjistí se společenský prospěch z rozdílů vlastních nákladů vynakládaných před využitím řešení a po jeho využití. Při porovnání vlastních nákladů před využitím řešení a po jeho využití se přihlíží k veškerým úsporám, zejména na materiálu, mzdách, energii a příslušných položkách výrobní a správní režie. V případě, že na podkladě využití vynálezu, zlepšovacího návrhu a průmyslového vzoru dojde k úspoře nákladů na údržbu, nebo sníží-li se poruchovost při výrobě, je společenským prospěchem rozdíl nákladů vynaložených na údržbu nebo spojených s poruchovostí při výrobě v průběhu jednoho roku před využitím a po využití řešení. Nebyly-li v uvedené době před využitím řešení vynaloženy náklady na údržbu nebo na odstraňování poruchovosti, jsou rozhodně pro zjišťování rozdílů vynaložené průměrné roční náklady, nejvýše však z období tří let před využitím řešení. Pro případy, kdy se využíváním dosahuje úspor na investičních nákladech, je základem pro stanovení odměny u stavebních investic 15 % a u strojních investic 30 % dosaženého rozdílu mezi náklady rozpočtovanými a skutečně vynaloženými.

(2) Dojde-li na podkladě využití vynálezu, zlepšovacího návrhu a průmyslového vzoru ke zvýšení produktivity práce, zjistí se společenský prospěch z úspor mezd a přírůstku zisku organizace, které jsou v přímé souvislosti s využitím vynálezu, zlepšovacího návrhu a průmyslového vzoru.

(3) Dojde-li na podkladě využití vynálezu, zlepšovacího návrhu a průmyslového vzoru k výrobě nového výrobku, který nahrazuje stávající výrobek či několik výrobků, u něhož vlastní náklady jsou nižší než u původního výrobku, zjistí se společenský prospěch připadající na nový výrobek z rozdílů vlastních nákladů u dosavadních výrobků a nových výrobků a přihlídně se k případné změně jakosti, životnosti a spolehlivosti výrobků. Nejde-li o takový případ, zjistí se společenský prospěch s výjimkou uvedenou v § 7 odst. 2 z cenové kalkulace nového výrobku, a to z výše kalkulovaného zisku vztaheného na jeden výrobek. Dosažený výsledek se násobí podílem, jakým se vynález, zlepšovací návrh nebo průmyslový vzor účastní na novém výrobku.

(4) Dojde-li na podkladě využití vynálezu, zlepšovacího návrhu a průmyslového vzoru k přínosu při zlepšení pracovních podmínek nebo zvýšení bezpečnosti práce, vyjádří se společenský prospěch podle stupně nebezpečí nebo nedostatků, jež se využitím vynálezu, zlepšovacího návrhu a průmyslového vzoru odstraňují s ohledem na počet ohrožených pracovníků.

(5) Projevují-li se technicko-ekonomicky zdůvodněné přínosy vynálezu, zlepšovacího návrhu a

průmyslového vzoru u spotřebitele výrobku základem pro stanovení odměny je 10–30 % zjištěného společenského prospěchu u spotřebitele z užití jednoho výrobku násobeného počtem vyrobených výrobků. Blížší podmínky pro určení procenta stanoví v oboru své působnosti příslušné ústřední orgány po dohodě s Úřadem.

§ 7

(1) Dosahuje-li se využitím vynálezu, zlepšovacího návrhu a průmyslového vzoru různých druhů přínosů podle předchozích ustanovení, je společenský prospěch tvořen součtem těchto přínosů.

(2) Nelze-li společenský prospěch vyčíslit nebo vyjádřit podle předchozích ustanovení nebo jeho vyčíslení by bylo mimořádně obtížné nebo by si vyžádalo nepřiměřených nákladů, anebo společenský prospěch zjištěný podle § 6 odst. 3 věty druhé a třetí by dostatečně nevyjadřoval ekonomický, technický nebo jiný přínos z využití vynálezu, zlepšovacího návrhu a průmyslového vzoru, organizace je povinna ocenit společenský prospěch ekonomickým rozbořem.

§ 8

(1) Pro výši odměny za využití vynálezu v organizaci je rozhodující společenský prospěch (§ 5) dosažený u vynálezu v nejvýhodnějším roce z prvních pěti let využívání; u zlepšovacího návrhu a u průmyslového vzoru je pro výši odměny za využití rozhodující prospěch dosažený v nejvýhodnějším roce z prvních tří let využívání. Připadá-li v případě uvedeném v § 6 odst. 1 poslední větě doba trvání jednoho využití celého předmětu vynálezu nebo zlepšovacího návrhu na delší časové období, než je doba jednoho roku podle předchozí věty, je pro výši odměny za využití vynálezu nebo zlepšovacího návrhu v organizaci rozhodující společenský prospěch, dosažený v tomto delším časovém období.

(2) Odměna za využití vynálezu je při dosažení stejného společenského prospěchu v důsledku požadavku světové novosti u vynálezu vyšší proti odměně za využití zlepšovacího návrhu a průmyslového vzoru.

§ 9

(1) Autor vynálezu, zlepšovacího návrhu a průmyslového vzoru má právo na odměnu od každé organizace, která vynález, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru využila.

(2) Vypořádá-li odměnu za využití zlepšovacího návrhu podle § 76 odst. 1 zákona orgán nadřízený organizací, rovná se odměna součtu odměn, které by autor obdržel od každé takové organizace.

§ 10

Odměna za využití vynálezu, zlepšovacího návrhu a průmyslového vzoru se určuje podle částí

I sazebníku; zlepšuje-li vynález, zlepšovací návrh nebo průmyslový vzor pracovní podmínky nebo zvyšuje-li bezpečnost práce, určuje se odměna podle části II sazebníku. Sazebník je součástí této vyhlášky.

§ 11

(1) Odměna podle sazebníku může být zvýšena až o 200 %, jestliže vynález, zlepšovací návrh nebo průmyslový vzor přispívá mimořádně k rozvoji národního hospodářství, nebo jestliže vynález, zlepšovací návrh či průmyslový vzor zlepšuje nebo výrazně ovlivní pracovní podmínky nebo zvyšuje bezpečnost práce na zvlášť ohrožených pracovištích.

(2) Blížší podmínky pro zvýšení odměny podle odstavce 1 stanoví v souladu s potřebami národního hospodářství v oboru své působnosti příslušné ústřední orgány po dohodě s Úřadem.

§ 12

Odměna podle sazebníku za využití vynálezu nebo zlepšovacího návrhu se zvyšuje o 100 % v organizaci, v níž autor pracuje na úkolech dotčených vynálezem nebo zlepšovacím návrhem, má-li toto využití za následek změnu platné výkonové normy.

§ 13

Využívá-li organizace vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru v každém roce z období uvedeného v § 8, přísluší k odměně podle předcházejících ustanovení doplatek ve výši 25 % odměny za nejvýhodnější rok využívání. Tohoto ustanovení nelze použít v případě jednorázové odměny podle § 18.

Odměňování vynálezů, zlepšovacích návrhů a průmyslových vzorů za využití v zahraničí

§ 14

(1) Dojde-li na základě předání vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru k jeho využití v zahraničí v rámci hospodářské a vědecko-technické spolupráce mezi členskými zeměmi Rady vzájemné hospodářské pomoci, přísluší autoru odměna podle příslušných mezistátních dohod.

(2) Není-li taková dohoda uzavřena, avšak vynález, zlepšovací návrh nebo průmyslový vzor byl také využit v tuzemsku, přísluší autoru odměna za takové využití v zahraničí v rámci zvýšení odměny za využití v tuzemsku podle ustanovení § 11 této vyhlášky. Jestliže takový vynález, zlepšovací návrh nebo průmyslový vzor nebyl využit v tuzemsku, avšak byl využit v zahraničí, přísluší autoru odměna až do výše 10 000 Kčs za vynález a až do výše 2000 Kčs za zlepšovací návrh nebo průmyslový vzor.

(3) Odměny podle předchozího odstavce určí a uhradí ústřední úřad nebo orgán, který takový

vynález, zlepšovací návrh nebo průmyslový vzor předal v rámci hospodářské a vědecko-technické spolupráce mezi členskými zeměmi Rady vzájemné hospodářské pomoci.

§ 15

Dojde-li v zahraničí k využití vynálezu nebo průmyslového vzoru na podkladě licenční nebo obdobné smlouvy, vyplácí se autoru vynálezu odměna až do výše 20 % čisté prodejní ceny nebo licenčních poplatků za vynález, autoru průmyslového vzoru odměna až do výše 15 % čisté prodejní ceny nebo licenčních poplatků za průmyslový vzor. Jde-li o licenční poplatky, vyplácí se odměna po dobu platnosti licenční smlouvy, nejdéle však po dobu 10 let.

§ 16

(1) Byla-li uzavřena smlouva o technické pomoci zahraničnímu zájemci, jejímž předmětem je řešení chráněné autorským osvědčením, činí odměna autora vynálezu až 20 % čistého přínosu za poskytnutou technickou pomoc, ale jen té části, která se týká takového vynálezu.

(2) Byla-li uzavřena smlouva o technické pomoci zahraničnímu zájemci, jejímž předmětem je řešení obsažené v československé přihlášce vynálezu, v níž je žádáno o autorské osvědčení, nebo řešení obsažené ve zlepšovacím návrhu nebo v přihlášce průmyslového vzoru, v níž je žádáno o osvědčení, anebo řešení chráněné osvědčením na průmyslový vzor, činí odměna autora až 15 % čistého přínosu ceny dosažené poskytnutím technické pomoci, ale jen té její části, která se týká takového vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru.

(3) Účastní-li se autor vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru osobně poskytování technické pomoci, nevčítají se jeho platy vyplacené za poskytnutí technické pomoci do jeho odměny za vynález, zlepšovací návrh nebo průmyslový vzor.

(4) Při stanovení výše procentní sazby se přihlédne i k tomu, jak se autor vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru podílí na poskytnutí technické pomoci.

Ustanovení společná

§ 17

(1) Odměna za využití vynálezu se stanoví v rozsahu od 1000 Kčs do 500 000 Kčs. Odměna za využití zlepšovacího návrhu a průmyslového vzoru se stanoví v rozsahu od 200 Kčs do 200 000 Kčs. Tato hranice platí i pro úhrn všech odměn za využití téhož vynálezu, zlepšovacího návrhu a průmyslového vzoru v tuzemsku a v zahraničí.

(2) K návrhu vedoucího příslušného ústředního orgánu a se schválením příslušné vlády lze ve zvlášť odůvodněných případech vyplácet odměnu za

využití vynálezu podle odstavce 1 i nad částku 500 000 Kčs a odměnu za využití zlepšovacího návrhu a za využití průmyslového vzoru podle odstavce 1 i nad částku 200 000 Kčs.

(3) Ústřední orgány mohou ve směrnících vydaných podle ustanovení § 145 odst. 2 písm. d) zákona upravit pro obor své působnosti způsob schvalování výplaty odměn za využití vynálezu, za využití zlepšovacího návrhu a za využití průmyslového vzoru.

§ 18

(1) Organizace se může s autorem vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru dohodnout, že odměna podle této vyhlášky bude autoru vyplacena jednorázově.

(2) Jednorázová odměna se určí podle sazebníku na základě ocenění předpokládaného společenského prospěchu ekonomickým rozbořem a může činit ve využívající organizaci nejvýše 20 000 Kčs včetně případného zvýšení.

§ 19

(1) Neujednají-li si strany kratší lhůtu splatnosti odměny, je odměna, popřípadě splátka na odměnu, za první rok využívání splatná do jednoho měsíce po uplynutí jednoho roku od počátku využívání vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru. Dosáhne-li se v některém dalším roce rozhodného období vyššího společenského prospěchu, vyplátí se odpovídající splátka odměny do jednoho měsíce po uplynutí příslušného roku využívání.

(2) Doplatek podle ustanovení § 13 vyhlášky je splatný do jednoho měsíce po uplynutí období uvedeného v § 8.

§ 20

(1) Autor má nárok na úhradu přiměřených nákladů spojených s vypracováním výkresů, modelů nebo prototypů, které na vyžádání organizace dodal, nebo je organizace jinak řádně převzala pro potřebu zjišťování využitelnosti, zkoušení, rozpracování anebo přímé využití jeho vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru. Výše úhrady nesmí překročit částku, kterou by organizace musela na zhotovení výkresů, modelů nebo prototypů účelně vynaložit. Pokud organizace poskytla autorovi na jejich zhotovení potřebný materiál a provozní zařízení, odečte se přiměřená částka odpovídající těmto nákladům od úhrady.

(2) Úhrada podle předchozího odstavce je splatná do dvou měsíců od řádného převzetí výkresů, modelů nebo prototypů organizací.

§ 21

(1) Osobám, které se iniciativně zúčastnily rozpracování, zkoušení nebo zavádění objevu, vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru, přísluší právo na odměnu za tuto účast. Výše této odměny může v souhrnu za všechny osoby činit až 60 % odměny vyplacené autoru za objev nebo za první rok využití vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru a je závislá na stupni pomoci a pracovního úsilí. Při stanovení procenta se přihlíží i k významu objevu, vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru. Odměna se rozděluje mezi oprávněné osoby podle míry jejich účasti při rozpracování, zkoušení nebo zavádění objevu, vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru a je splatná do jednoho měsíce po uplynutí prvního roku využití. K osobám, které mají právo na tuto odměnu, patří za stejných podmínek i autor objevu, vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru, u nichž právo k využití přísluší státu. Právo na odměnu za tuto účast však nepřísluší vedoucím hospodářským pracovníkům organizace, jejichž hmotná zainteresovanost je upravena zvláštními předpisy*) nebo těm pracovníkům organizace, u nichž tato účast vyplývá z jejich pracovních povinností.

(2) Pracovníku, který upozorní na možnost využití vynálezu nebo zlepšovacího návrhu již využitého v jiné organizaci, přísluší odměna, dojde-li k zavedení vynálezu nebo zlepšovacího návrhu na toto upozornění. Odměna může dosáhnout výše průměrného výdělku pracovníka za jeden měsíc a je splatná do jednoho měsíce po počátku využití vynálezu nebo zlepšovacího návrhu. Právo na tuto odměnu nemají však pracovníci, k jejichž pracovním povinnostem patří též sledovat a navrhopat zavádění nové techniky nebo nových pracovních metod.

(3) Odměny podle předchozích odstavců nekrátí odměnu autora za objev a za využití vynálezu, zlepšovacího návrhu a průmyslového vzoru.

§ 22

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1973.

Předseda:

Ing. Bělohlávek v. r.

*) Výnos federálního ministerstva práce a sociálních věcí o hmotné zainteresovanosti vedoucích hospodářských pracovníků č. j. II/1-262/71-7313/Ro ze dne 24. 2. 1971, č. 9/1971 Ů. v. ČSR a č. 8/1971 Ů. v. SSR.

SAZEBNÍK

odměn za využití vynálezu, zlepšovacín
a průmyslového vzoru

ČÁST I

Oddíl první — odměna za využití vynálezu

Výše společenského prospěchu v Kčs		Sazba		Odměna v Kčs	
	2 000	50 %		nejméně	1 000
2 000	5 000	25 % +	380	1 000 —	1 630
5 000	10 000	18,6 % +	800	1 630 —	2 480
10 000	20 000	12,2 % +	1 240	2 480 —	3 680
20 000	50 000	9,4 % +	1 800	3 680 —	6 500
50 000	100 000	7,4 % +	2 800	6 500 —	10 200
100 000	200 000	6 % +	4 200	10 200 —	16 200
200 000	500 000	4,8 % +	6 600	16 200 —	30 800
500 000	1 000 000	3,6 % +	12 600	30 800 —	48 600
1 000 000	2 000 000	2,4 % +	24 600	48 600 —	72 600
2 000 000	5 000 000	1,8 % +	36 600	72 600 —	128 600
5 000 000	10 000 000	1,2 % +	66 600	128 600 —	186 600
nad	10 000 000	1 % +	86 600	186 600 —	nejvýše 500 000*

Oddíl druhý — odměna za využití zlepšovacích
návrhů a průmyslového vzoru

Výše společenského prospěchu v Kčs		Sazba		Odměna v Kčs	
	1 000	25 %		nejméně 200 —	250
1 000	2 000	19 % +	60	250 —	440
2 000	5 000	12,5 % +	190	440 —	815
5 000	10 000	8,3 % +	400	815 —	1 230
10 000	20 000	6,1 % +	620	1 230 —	1 840
20 000	50 000	4,7 % +	900	1 840 —	3 250
50 000	100 000	3,7 % +	1 400	3 250 —	5 100
100 000	200 000	3 % +	2 100	5 100 —	8 100
200 000	500 000	2,4 % +	3 300	8 100 —	15 300
500 000	1 000 000	1,8 % +	6 300	15 300 —	24 300
1 000 000	2 000 000	1,2 % +	12 300	24 300 —	36 300
2 000 000	5 000 000	0,9 % +	18 300	36 300 —	63 300
5 000 000	10 000 000	0,6 % +	33 300	63 300 —	93 300
nad	10 000 000	0,5 % +	43 300	93 300 —	nejvýše 200 000*

*} Výjimku stanoví § 17 odst. 2.

ČÁST II

Oddíl první — odměna za využití vynálezu

Stupeň nebezpečí nebo nedostatků, jež se odstraňují	Odměna při počtu ohrožených pracovníků v Kčs		
	1—5	6—25	26 a více
1. Namáhavost práce nebo špatná hygiena na pracovišti apod.	1 200	1 800	2 400
2. Možnost úrazu nebo nemoci, k nimž občas dochází	2 400	3 600	4 800
3. Pravidelné vyskytování se úrazu nebo nemoci	4 800	7 200	9 600

Oddíl druhý — odměna za využití zlepšovacího
návrhu a průmyslového vzoru

Stupeň nebezpečí nebo nedostatků, jež se odstraňují	Odměna při počtu ohrožených pracovníků v Kčs		
	1—5	6—25	26 a více
1. Namáhavost práce nebo špatná hygiena na pracovišti apod.	600	900	1 200
2. Možnost úrazu nebo nemoci, k nimž občas dochází	1 200	1 800	2 400
3. Pravidelné vyskytování se úrazu nebo nemoci	2 400	3 600	4 800

107

VYHLÁŠKA

Úřadu pro vynálezy a objevy

ze dne 5. prosince 1972

o vztazích k zahraničí ve věcech vynálezů
a průmyslových vzorů

Úřad pro vynálezy a objevy podle § 155 odst. 1 písm. e) zákona č. 84/1972 Sb., o objevech, vynálezech, zlepšovacích návrzích a průmyslových vzorech, v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány stanoví:

§ 1

(1) Souhlas k přihlášení vynálezu nebo průmyslového vzoru do zahraničí uděluje Úřad pro vynálezy a objevy (dále jen „Úřad“) na návrh socialistické organizace (dále jen „organizace“) nebo na návrh autora vynálezu a autora průmyslového vzoru, jde-li o vynález či průmyslový vzor důležitý z hlediska zájmů Československé socialistické republiky a nebudou-li shledány závady při přihlašování z hlediska novosti a účinku vynálezu či průmyslového vzoru.

(2) Důležitostí vynálezu či průmyslového vzoru z hlediska zájmů Československé socialistické republiky se rozumí zejména význam vynálezu a průmyslového vzoru pro vývoz předmětů vyrobených podle něho, možnost sjednání licenčního nebo obdobného uplatnění vynálezu a průmyslového vzoru v zahraničí nebo jiné závažné důvody.

§ 2

(1) Návrh na přihlášení vynálezu a průmyslového vzoru do zahraničí musí obsahovat údaj o tom, do kterých států se navrhuje vynález nebo průmyslový vzor přihlásit, údaj, o jakou formu ochrany bude v zahraničí žádáno, technicko-ekonomické zdůvodnění přihlášení do zahraničí, stanovisko orgánu a ústředního orgánu nadřízeného navrhovateli, stanovisko ústředního orgánu, jehož oboru působnosti se vynález a průmyslový vzor týká, a označení toho, kdo ponese náklady spojené s přihláškou vynálezu a průmyslového vzoru v zahraničí. Je-li technicko-ekonomickým důvodem přihlášení do zahraničí důvod exportní, musí návrh obsahovat i stanovisko příslušného podniku zahraničního obchodu. Podává-li návrh jiná organizace, než je správce vynálezu nebo průmyslového vzoru, anebo podává-li návrh autor, je třeba o tom vyrozumět správce.

(2) Návrh na přihlášení vynálezu nebo průmyslového vzoru do zahraničí se musí podat tak, aby nedošlo k ohrožení práva přednosti z tuzemských přihlášek vynálezů a průmyslových vzorů s přihlédnutím ke lhůtám uvedeným v § 3 odst. 2 a v § 6 odst. 3.

§ 3

(1) O návrhu na přihlášení vynálezu a průmyslového vzoru do zahraničí rozhodne Úřad po projednání v komisi složené ze zástupců vybraných ústředních orgánů, zejména ministerstva národní obrany, dále orgánu devizového a PZO Polytechny a organizace, která je oprávněna zprostředkovat přihlášení vynálezu a průmyslového vzoru do zahraničí (dále jen „oprávněná organizace“). K jednání komise musí být přizván navrhovatel a mohou být přizvány i další orgány a organizace.

(2) Návrh na přihlášení vynálezu a průmyslového vzoru do zahraničí musí být projednan do dvou měsíců ode dne, kdy byl podán.

(3) Souhlas k přihlášení vynálezu a průmyslového vzoru do zahraničí se doručuje navrhovateli, správci vynálezu a průmyslového vzoru a oprávněné organizaci.

§ 4

Ten, jemuž byl udělen souhlas k přihlášení vynálezu nebo průmyslového vzoru do zahraničí, a oprávněná organizace jsou povinny učinit všechna potřebná opatření k tomu, aby byly dodrženy závazky vyplývající z příslušných mezinárodních dohod. Ten, jemuž byl udělen souhlas k přihlášení vynálezu nebo průmyslového vzoru do zahraničí, je povinen v souladu se zájmy Československé socialistické republiky využít možnosti nevýlučné formy ochrany vynálezu nebo průmyslového vzoru v zahraničí.

§ 5

Přihlášení vynálezu nebo průmyslového vzoru do zahraničí se uskutečňuje výhradně prostřednictvím oprávněné organizace.

§ 6

(1) Ten, jemuž byl udělen souhlas k přihlášení vynálezu a průmyslového vzoru do zahraničí, předá přihlášku vynálezu a průmyslového vzoru oprávněné organizaci se všemi potřebnými náležitostmi, které požadují právní předpisy státu, v němž má být přihláška podána.

(2) Oprávněná organizace prozkoumá, zda předložená přihláška vynálezu a průmyslového vzoru má náležitosti podle odstavce 1. Nebude-li mít předložená přihláška potřebné náležitosti, oprávněná organizace ji podle svých možností doplní nebo přihlášku vrátí k doplnění a odstranění vad.

(3) Oprávněná organizace je dále povinna zejména dbát o to, aby vynález byl v zahraničí přihlášen před uplynutím dvanáctiměsíční lhůty od podání shodné přihlášky v Československé socialistické republice, u průmyslového vzoru před uplynutím šestiměsíční lhůty od podání shodné přihlášky v Československé socialistické republice. Je-li nebezpečí z prodlení, může oprávněná organizace podat přihlášku v zahraničí i bez náležitostí uvedených v odstavci 1. zvláště lze-li ji doplnit během řízení o udělení ochrany v zahraničí.

§ 7

Organizace, které byl udělen souhlas k přihlášení vynálezu nebo průmyslového vzoru do zahraničí, autor vynálezu a průmyslového vzoru a oprávněná organizace jsou při přihlašování vynálezu a průmyslového vzoru do zahraničí povinni v potřebném rozsahu spolupracovat.

§ 8

Náklady spojené s přihláškou vynálezu a průmyslového vzoru do zahraničí, jejím projednáváním a udržováním ochrany v zahraničí nese a za ekonomickou účelnost jejich vynaložení odpovídá ten, kdo se zavázal k náhradě těchto nákladů. Úhrady

do zahraničí provádí podle platných devizových předpisů oprávněná organizace, která vykonává i další práce spojené s přihláškou vynálezu a průmyslového vzoru v zahraničí.

§ 9

(1) Oprávněná organizace vede evidenci československých vynálezů a průmyslových vzorů přihlášených v zahraničí tak, aby mohla sloužit k provádění potřebných rozborů.

(2) Podrobnosti o evidenci podle odstavce 1, zejména jaké údaje budou v evidenci sledovány, stanoví dohoda mezi Úřadem a oprávněnou organizací.

§ 10

Při odvolání přihlášky vynálezu a průmyslového vzoru podané v zahraničí a při upuštění od ochrany udělené na vynálezy a průmyslové vzory v zahraničí se použije přiměřeně předchozích ustanovení.

§ 11

Pokud nestanoví mezinárodní smlouva jinak, osoby, které nemají na území Československé socialistické republiky bydliště nebo sídlo, musí být v řízení podle zákona č. 84/1972 Sb., o objevech, vynálezech, zlepšovacích návrzích a průmyslových vzorech, a podle předpisů vydaných k provedení tohoto zákona zastoupeny buď advokátem z příslušné advokátní poradny nebo příslušnou organizací. Seznam těchto advokátních poraden a organizací vyhlásí v dohodě s příslušnými ústředními orgány předseda Úřadu ve Věstníku Úřadu.

§ 12

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1973.

Předseda:

Ing. Bělohávek v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo paliv a energetiky

vydalo podle usnesení vlády ČSSR č. 195/1972 a podle § 14 zákona č. 79/1957 Sb., o výrobě, rozvodu a spotřebě elektřiny, **směrnici pro řízení odběru elektrického výkonu u čs. elektrizační soustavy č. 9/72 ze dne 15. září 1972.**

Směrnice upravuje řízení odběru elektrického výkonu s přihlédnutím k zatížení elektrizační soustavy a zvyšujících se výkonových špiček zejména v průběhu zimního období.

Směrnice nabývá účinnosti dnem vydání.

Do směrnice je možno nahlédnout na krajských národních výborech, na federálním ministerstvu paliv a energetiky a v Českých energetických závodech, na generálním ředitelství, Praha 1, Jungmannova 29 a v Slovenských energetických podnicích, na generálním ředitelství, Bratislava, Pražská 25.

Federální ministerstvo paliv a energetiky

vydalo v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady a orgány podle § 10 odst. 3 zákona č. 79/1957 Sb., o výrobě, rozvodu a spotřebě elektřiny, **dispečerský řád pro řízení provozu elektrizační soustavy ČSSR, který nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1973.**

Podle tohoto dispečerského řádu zajišťuje řízení provozu elektrizační soustavy Ústřední energetický dispečink, organizačně začleněný jako samostatný útvar do generálního ředitelství Českých energetických závodů.

Dnem účinnosti nového dispečerského řádu se zrušuje dosavadní dispečerský řád, vydaný býv. ministerstvem energetiky a vodního hospodářství v roce 1960 a dispečerský řád pro řízení závodních výroben elektřiny, vydaný býv. ministerstvem paliv a energetiky.

Dispečerský řád pro elektrizační soustavu ČSSR je k nahlédnutí v Českých energetických závodech, na generálním ředitelství, Praha 1, Jungmannova 29 a v Slovenských energetických podnicích, na generálním ředitelství, Bratislava, Pražská ul. č. 25.

Ministerstvo spravedlnosti České socialistické republiky

vydalo podle § 26 zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, a § 25 odst. 4 vyhl. č. 37/1967 Sb., k provedení zákona o znalcích a tlumočnících, **výnos ze dne 21. 11. 1972 čj. 8/72-kontr., kterým se stanoví paušální odměny a náhrady nákladů za znalecké posudky k určení (popření) otcovství na základě krevní zkoušky.**

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1973 a bude uveřejněn ve Sbírce instrukcí a sdělení ministerstva spravedlnosti, částka 11, ročník 1972, a lze do něho nahlédnout u kteréhokoliv okresního nebo krajského soudu ČSR.

Ministerstvo školství České socialistické republiky

vydalo **výnos ze dne 30. listopadu 1972 čj. 29 299/72-213, kterým se stanoví termíny přijímacího řízení ke studiu na školách poskytujících střední a vyšší vzdělání.**

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1973 a je uveřejněn ve Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury ČSR, sešit 12/1972. Do výnosu lze nahlédnout ve všech školách, odborech školství okresních a krajských národních výborů, popřípadě na ministerstvu školství ČSR.

Ministerstvo školství České socialistické republiky

vydalo v dohodě s ministerstvem zdravotnictví ČSR a ministerstvem práce a sociálních věcí ČSR podle § 31 odst. 2 zákona č. 186/1960 Sb., o soustavě výchovy a vzdělávání (školský zákon), a podle § 29 zákona č. 39/1958 Sb., o výchově dorostu k povolání v učebním poměru (učňovský zákon), dne 1. prosince 1972 pod čj. 29 394/72-200 **Směrnice o organizaci lyžařského výcviku žáků a učňů.**

Směrnice upravují organizaci lyžařského výcviku žáků škol poskytujících základní, střední a vyšší vzdělání a lyžařského výcviku učňů, konaných formou lyžařských výchovně výcvikových zájezdů do hor.

Směrnice nabývají účinnosti dnem 1. prosince 1972. Směrnicemi byly zrušeny směrnice ministerstva školství a kultury o lyžařských výchovně výcvikových zájezdech žactva ze dne 8. 11. 1957 čj. 33 340/57-A I/3 (Věstník ministerstva školství a kultury 1957, str. 375), Směrnice MŠK o hygienickém zajištění škol v přírodě a lyžařských výcvikových zájezdů ze dne 22. 7. 1964, čj. 20 711/64-I/3 (Věstník MŠK 1964, str. 273), pokud se týká lyžařských výchovně výcvikových zájezdů, a Směrnice MŠK o výchovně výcvikových lyžařských zájezdech učňů — úhrada nákladů ze dne 30. 4. 1959 čj. 12 457/59-II/5 (Věstník MŠK 1959, str. 149).

Směrnice jsou uveřejněny ve Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury ČSR, roč. 1972, seš. 12 ze dne 20. prosince 1972, a lze do nich nahlédnout ve všech školách a v odborech školství ONV a KNV.

OZNÁMENÍ O UZAVŘENÍ MEZINÁRODNÍCH SMLUV

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 29. září 1972 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Německé demokratické republiky o spolupráci při rekonstrukci zařízení pro překlad sypkých hmot v námořním přístavu Rostock.

Na základě ustanovení svého článku 9 Dohoda vstoupila v platnost dnem podpisu, tj. dnem 29. září 1972.

Text Dohody je uložen v archivu federálního ministerstva zahraničních věcí.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 3. října 1972 byl v Ulán Bátoru podepsán Protokol o vzájemných dodávkách zboží a platech mezi Československou socialistickou republikou a Mongolskou lidovou republikou na rok 1973.

Protokol vstoupil v platnost dnem podpisu, tj. dnem 3. října 1972 s účinností od 1. ledna 1973.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 20. října 1972 byl v Praze podepsán Roční protokol k Dlouhodobé dohodě o obchodních stycích, uzavřené mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Španělska dne 5. října 1971.

Na základě ustanovení svého článku VI Protokol vstoupil v platnost dnem podpisu s účinností ode dne 1. ledna 1973.

Text Protokolu je uložen v archivu federálního ministerstva zahraničních věcí.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 16. listopadu 1972 byl v Oslo podepsán Protokol k Obchodní dohodě mezi Československou socialistickou republikou a Norským královstvím ze dne 3. prosince 1968.

Na základě svého závěrečného ustanovení bude Protokol prováděn ode dne 1. ledna 1973 do 31. prosince 1973.

Text Protokolu je uložen v archivu federálního ministerstva zahraničních věcí.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že

1. u generálního tajemníka OSN byla dne 6. ledna 1972 uložena listina o přístupu Belgie k Úmluvě o pobřežních vodách a pásmu souvislém, sjednané v Ženevě dne 29. dubna 1958.
Podle ustanovení svého článku 29 odst. 2 Úmluva vstoupila pro Belgii v platnost dnem 5. února 1972.

Tímto se doplňují sdělení uveřejněná v částce 7 a 15 Sbírky zákonů, ročník 1971;

2. u generálního tajemníka OSN byly dne 16. ledna a 16. února uloženy listiny o přístupu Belgie a Kostariky k Úmluvě o volném moři, sjednané v Ženevě dne 29. dubna 1958.
Podle ustanovení svého článku 34 odst. 2 Úmluva vstoupila pro Belgii v platnost dnem 5. února 1972 a pro Kostariku dnem 17. března 1972.

Tímto se doplňuje sdělení uveřejněné v částce 18 Sbírky zákonů, ročník 1970;

3. u generálního tajemníka OSN byla dne 16. února 1972 uložena ratifikační listina Kostariky k Úmluvě o pevninské měřčině, sjednané v Ženevě dne 29. dubna 1958.
Podle ustanovení svého článku 11 odst. 2 Úmluva vstoupila pro Kostariku v platnost dnem 17. března 1972.

Tímto se doplňuje sdělení uveřejněné v částce 8 Sbírky zákonů, ročník 1972;

4. u belgického ministerstva zahraničních věcí a zahraničního obchodu byla uložena dne 4. února 1972 listina o přístupu Thajska k Úmluvě o zřízení Rady pro celní spolupráci a Příloze, sjednaných v Bruselu dne 15. prosince 1960.

Podle ustanovení článku XVIII odst. c) vstoupily tyto smluvní dokumenty pro Thajsko v platnost dnem 4. února 1972.

Tímto se doplňují sdělení uveřejněná v částkách 15 a 20 Sbírky zákonů, ročník 1970 a částkách 7 a 10 Sbírky zákonů, ročník 1971 a částce 8 Sbírky zákonů, ročník 1972;

5. u švýcarské vlády byla dne 29. ledna 1972 uložena listina o přístupu Spojených států amerických k Nizské dohodě o mezinárodním třídění výrobků a služeb, na něž se vztahují tovární a obchodní známky, sjednané v Nizze dne 15. června 1957.

V souladu s článkem 16 odst. 3 Pařížské unijní úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví, na který se odvolává čl. 6 odst. 2e) Nizské dohody, vstoupila Dohoda pro Spojené státy americké v platnost dnem 25. května 1972.

Tímto se doplňuje sdělení uveřejněné v částce 14 Sbírky zákonů, ročník 1970;

6. u generálního tajemníka OSN byla dne 4. února 1972 uložena listina o přístupu Zambie k Úmluvě o politických právech žen, sjednané v New Yorku dne 31. března 1953.
Podle ustanovení svého článku VI odst. 2 Úmluva vstoupila pro Zambii v platnost dnem 4. května 1972.

Tímto se doplňují sdělení uveřejněná v částce 38 Sbírky zákonů, ročník 1970 a částce 8 Sbírky zákonů, ročník 1972;

7. u generálního tajemníka OSN byla dne 3. února 1972 uložena ratifikační listina Paraguaye, dne 6. června 1972 ratifikační listina Řecka a dne 30. srpna 1972 ratifikační listina Íránu k jednotné úmluvě o omamných látkách, sjednané v New Yorku dne 30. března 1961.

Podle ustanovení svého článku 41 odst. 2 Úmluva vstoupila pro Paraguay v platnost dnem 4. března 1972, pro Řecko dnem 6. července 1972 a pro Írán dnem 29. září 1972.

Tímto se doplňují sdělení uveřejněná v částce 50 Sbírky zákonů, ročník 1969, částce 18 Sbírky zákonů, ročník 1970 a částce 8 Sbírky zákonů, ročník 1972;

8. u generálního tajemníka OSN byly uloženy následující ratifikační listiny nebo listiny o přístupu k Vídeňské úmluvě o konzulárních stycích, sjednané ve Vídni dne 24. dubna 1963:
dne 24. února 1972 listina o přístupu Rumunska,
dne 8. března 1972 ratifikační listina Lucemburska,
dne 9. května 1972 ratifikační listina V. Británie a Severního Irska,
dne 6. září 1972 ratifikační listina Kolumbie a
dne 13. září 1972 ratifikační listina Portugalska.

Podle ustanovení svého článku 77 odst. 2 Úmluva vstoupila v platnost pro Rumunsko dnem 25. března 1972, pro Lucembursko dnem 7. dubna 1972, pro V. Británii a Severní Irsko dnem 8. června 1972, pro Kolumbii dnem 8. října 1972 a pro Portugalsko dnem 13. října 1972.

Tímto se doplňují sdělení uveřejněná v částkách 14, 18, 27 a 36 Sbírky zákonů, ročník 1970 a částce 7 Sbírky zákonů, ročník 1971;

9. u generálního tajemníka OSN byla dne 2. května 1972 uložena listina o přístupu Austrálie k Úmluvě o tranzitním obchodu vnitrozemských států, sjednané v New Yorku dne 8. července 1965.

Podle ustanovení svého článku 20 odst. 2 Úmluva vstoupila pro Austrálii v platnost dnem 1. června 1972.

Tímto se doplňují sdělení uveřejněná v částce 18 Sbírky zákonů, ročník 1970, částce 15 a 34 Sbírky zákonů, ročník 1971;

10. u francouzské vlády byla dne 22. září 1972 uložena listina o přístupu Spojených států amerických k Úmluvě o zřízení Mezinárodní organizace pro legální metrologii, sjednané v Paříži dne 12. října 1955.

Podle ustanovení svého článku XXXIV odst. 2 Úmluva vstoupila pro Spojené státy americké v platnost dnem 22. října 1972.

Tímto se doplňuje sdělení uveřejněné v částce 10 Sbírky zákonů, ročník 1971;

11. u švýcarské vlády byl dne 10. května 1972 uložen dopis ministra zahraničních věcí Federace arabských emirátů o přístupu těchto států ke čtyřem Ženevským úmluvám ze dne 12. srpna 1949 na ochranu obětí války.

Podle ustanovení svých článků 61, resp. 60, 140 a 156, úmluvy vstoupily pro Federaci arabských emirátů v platnost dnem 10. listopadu 1972.

Tímto se doplňuje sdělení uveřejněné v částce 16 Sbírky zákonů, ročník 1970.